

Miran Možina¹

Habemus legem: 21. novembra 2025 je bil sprejet Zakon o psihoterapevtski dejavnosti

Habemus legem: On November 21, 2025, the Psychotherapy Act was adopted

Petek, 21. novembra 2025, bo šel v zgodovino slovenske psihoterapije kot dan D. Takrat je bil namreč v Državnem zboru sprejet Zakon o psihoterapevtski dejavnosti, potem ko je bilo zaradi afere Dernovšek (MMC RTV SLO, 2025) odločanje preloženo z začetka julija 2025 na jesen (Kosovel & Možina, 2025), in potem ko je po prvem sprejetju zakona konec oktobra prišlo do veta Državnega sveta. V duhu dneva D so se psihoterapevti, po izčrpujoči dvajsetletni plovbi, končno uspeli izkrcati na obali zdravstvenega sistema pod zastavo samostojnega zdravstvenega poklica. Ali pa povedano še z drugo metaforo – Davidu je uspelo ugnati Goljata, saj da ni obveljala volja medicinskega lobija, je bilo za vse veliko presenečenje. Vključno za tiste, ki so si na Ministrstvu za zdravje v zadnji fazi (od začetka leta 2025 naprej) prizadevali za to, da bi šel zakon skozi.

Slika 1

Dodo si je 21. novembra 2025 globoko oddahnil in se ponosno postavlja z novim transparentom pred parlamentom.

¹ Univ.-Prof. Dr. (Republika Avstrija) Miran Možina, dr. med., psihiater in psihoterapevt, Univerza Sigmunda Freuda Dunaj – podružnica Ljubljana, miranmozina.slo@gmail.com

Ko se je popoldan, točno ob 16:28, izvedlo glasovanje, je bilo navzočih 70 poslancev in poslank. Za sprejem zakona je bilo potrebnih več kot polovica glasov od skupno 90 poslancev, torej 46 glasov. Za zakon jih je glasovalo 57, proti 6, vzdržanih je bilo 7, 20 pa se seje ni udeležilo (tabela 1). Glede na pripadnost strankam je za zakon glasovalo 39 poslancev Svobode, 3 poslanci Socialnih demokratov, 1 poslanec Levice, 5 poslancev Nove Slovenije, 6 poslancev Slovenske demokratske stranke, poslanca narodnih skupnosti in nepovezani poslanec Dejan Kaloh. Proti so glasovali poslanci poslanske skupine nepovezanih poslancev, 2 poslanca Levice in nepovezani poslanec Miha Kordiš (Stražišar, 2025).

Tabela 1
Imena poslancev in poslank, ki so 21. novembra 2025 glasovali
o predlogu Zakona o psihoterapevtski dejavnosti

ZA ZAKON: 57	PROTI ZAKONU: 6
Avšič Bogovič Nataša, Bon Klanjšček Mirjam, Breznik Franc, Brežan Uroš, Cigler Kralj Janez, Čebela Bojan, Černač Zvonko, Derganc Jožica, Dimic Iva, Gazinkovski Sandra, Gladek Rado, Granfol Vera, Gregorič Miroslav, Grgurevič Lena, Horváth Ferenc, Horvat Jožef, Hot Meira, Intihar Alma, Jakopovič Milan, Janev Robert, Kaloh Dejan, Kert Andreja, Klakočar Zupančič Urška, Kozlovič Tamara, Krajnc Darko, Krivec Danijel, Lah Tomaž, Lamut Miha, Lep Jurij, Lipičnik Aleš, Medic Franc, Novak Tereza, Ovnik Gašper, Premik Dean, Premk Martin, Prosen Kralj Aleksander, Rajbenšu Andreja, Reberšek Aleksander, Rednjak Janja, Rezar Aleš, Rosec Franc, Sluga Janja, Stojanovič Dušan, Süč Dejan, Štravs Katarina, Tacer Perlin Lucija, Tanko Jože, Uranič Teodor, Vonta Tamara, Vrečko Rastislav, Ziza Felice, Zlobko Branko, Žavbi Lenart, Žibrat Sara, Živic Andreja, Žnidaršič Jernej in Žnidaršič Jonas.	Irgl Eva, Greif Tatjana, Kordiš Miha, Logar Anže, Novak Tine T. in Vatovec Matej
	VZDRŽANIH: 7
	Baković Predrag, Bezjak Zrim Damijan, Čadonič Špelič Vida, Knežak Soniboj, Poglajen Andrej, Sukič Nataša in Šetinc Pašek Mojca.
	ODSOTNIH: 20
	Bah Žibert Anja, Furman Karmen, Godec Jelka, Helbl Alenka, Hoivik Andrej, Janša Janez (Ivan), Jelen Jožef, Jeraj Alenka, Kepa Franci, Kosi Andrej, Lenart Jožef, Lep Šimenko Suzana, Lisec Tomaž, Mahnič Žan, Mojškerc Zoran, Muršič Bojana, Podkrajšek Bojan, Šturbej Anton, Vrtovec Jernej in Žakelj Janez

Ostra polarizacija se je v medijih, javnosti in državnem zboru kazala do zadnjega trenutka pred odločilnim glasovanjem

V zadnjem tednu pred odločilnim glasovanjem se je polarizacija v medijih in javnosti nadaljevala (Svet 24 ur, 2025d, Metropolitan, 2025). Na primer na novinarski konferenci 18. novembra 2025 si je javnost lahko še enkrat ogledala pravo revijo uglednih predstavnikov zdravstvene stroke, klinične psihologije (Tristan Rigler kot predsednik RSK za klinično psihologijo, Simona Klemenčič, psihologinja na Pediatrični kliniki), pediatrije (Vanja Kogoj, Tadej Battelino), psihiatrije (Jana Knific, psihiatrinja z Onkološkega inštituta v Ljubljani), nevrologije (Dejan Georgiev) ter predstavnico onkoloških bolnikov (Ana Žličar, predsednica Društva onkoloških bolnikov Slovenije), ki so, kot že tolikokrat, ponovili, kako »neprimeren, nevaren in škodljiv« je predlog zakona (Zdravniška zbornica Slovenije, 2025). Med njimi je tudi na družbenih omrežjih postal še posebej glasen predsednik Sindikata zdravnikov družinske medicine mag. Igor Muževič (Svet 24 ur, 2025a). Med drugim je poudarjal, da bi zakon znižal dostopnost, saj bi v čakalne vrste vključil ljudi v navadnih življenjskih stiskah, kar bi zapolnilo termine tistim, ki bolj potrebujejo pomoč. Seveda so bili do konca kritični tudi v Razširjenih strokovnih kolegijih (RSKjih). Tako je članica RSK za psihiatrijo Karin Sernec izkoristila še zadnjo priložnost, da bi prepričala javnost in poslance, kako je treba psihoterapevte omejiti na svetovanje za ljudi v različnih življenjskih stiskah izven zdravstva: "To pomeni svetovanje klientom, ki imajo vsakodnevne težave, so v duševnih stiskah, nimajo pa duševne motnje" (Svet 24 ur, 2025c). Po njenih besedah naj bi zakon »strahotno« posegal v obstoječi sistem, ga rušil in zniževal strokovno, kakovostno in varno obravnavo bolnikov ter psihiatriziral celotno družbo. Res skrajno dramatično povedano v smislu strahotnega »vdora barbarov« v lepo in kvalitetno urejeni svet psihiatrov in kliničnih psihologov (Možina, 2024).

S strani podpornikov zakona pa so se 18. novembra pred poslopjem Državnega zbora še zadnjič oglasili Tilen Recko v imenu Društva Altra, ki je najstarejša nevladna organizacija s področja duševnega zdravja pri nas, Bojana Pustinek iz Civilne iniciative za zdrave odnose v šolah ter svetovalka in preživelka psihiatrije, Barbka Špruh. Recko je med drugim poudaril:

"Če tega zakona ne bo, bo v Sloveniji še vedno vladal kaos že glede izbire tovrstne pomoči. Hkrati pa nimamo veliko opravka s poklicnimi psihoterapevti, ker je te storitve do zdaj bilo vedno potrebno plačati in naši uporabniki si tega žal ne morejo privoščiti. Če je nekdo invalidsko upokojen, brezposeln

ali na minimalcu, si tega ne more privoščiti. Zato pozdravljam zakon, ki bo prinesel večjo dostopnost in brezplačno možnost poklicne psihoterapije. Če zakona ne bo, bo psihoterapija še vedno na voljo samo tistim, ki jo lahko plačajo in s tem tudi luksuz in privilegij peščice." (Recko, 2025)

Slika 2

Zadnji javni nastop podpornikov zakona pred poslopjem Državnega zbora, 18. novembra 2025. Od leve Tilen Recko, Bojana Pustinek in za mikrofonom Barbka Špruh.

Bojana Pustinek pa je naglasila, da bi sprejem zakona lahko ključno izboljšal dostopnost psihoterapije prav za mladino, ki potrebuje pogovor in strokovno pomoč, ne le recept za zdravila:

"Stiske otrok se poglobljajo, učitelji izgorevajo, pogoji dela postajajo neznosni, sistem strokovne podpore ne deluje več ... Hitri dostop do psihoterapevtske pomoči bi mladim pomagal pri nizki samopodobi, medvrstniškem nasilju, debelosti ter vzgojnimi in učnimi težavami." (Svet 24 ur, 2025c)

Za področje duševnega zdravja nasploh, ne samo za področje psihoterapije, pa so še posebej dragocene besede, ki pridejo iz ust preživelcev in preživelk. Ti so žal nemalokrat izkusili takšno psihiatrično obravnavo, da beseda »strašno« nikakor ni neprimerna. Prav Barbka Špruk je bila dovolj pogumna, da je javnosti že pred leti razkrila, kako je bila v mladosti kar 20-krat hospitalizirana v psihiatričnih bolnišnicah. Novinarica Sabina Brečko, ki jo je pred leti intervjuvala, je zapisala, da je »po večkratnih poskusih samomora med zdravljenjem s psihiatričnimi zdravili in osmih letih sizifovskega vztrajanja v neuspešnem

zdravljenju sama stopila na pot življenja, se pogumno spopadla z depresijo in opustila psihiatrična zdravila, ki so, kot pravi, pohabljala njen um in telo. Kot ptič feniks se je dvignila iz lastnega pepela strahu, neuspešnih hospitalizacij in psihoaktivnih tablet ter pogumno podala roko življenju, ki ga zdaj najbolj osmišljata pomoč in svetovanje ljudem v stiski« (Brečko, 2019).

V svojem govoru pred poslopjem Državnega zbora je Barbka Špruk izrazila podporo zakonu, za katerega verjame, da bo z vključevanjem psihoterapevtov v javni sistem zdravstvenega varstva vsaj delno omilil škodljive učinke zdaj prevladujočega biomedicinskega pristopa, kjer so psihiatrična zdravila pogosto edino sredstvo pomoči. Opozorila je, da v zadnjih 15 letih predpisovanje teh zdravil strmo narašča, kar kažejo tudi podatki Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ): "To pa ne naslavlja vzrokov stisk, temveč le ublaži simptome, ljudje pa še vedno vse pogosteje ostajajo brez potrebne pomoči na področju psihoterapije« (Svet 24 ur, 2025d). Dodala je tudi, da dolge čakalne dobe v javnem zdravstvu in razdrobljenost ponudbe storitev duševnega zdravja pomenijo, da mnogi ostajajo brez pomoči, dokler stiska ne preraste v resnejše motnje, ko je lahko tudi za učinkovito pomoč že prepozno.

In nato je prišel dan D. Dopoldne 21. novembra je predstavnik državnega sveta Jožef Školč v predstavitvi zahteve po zavrnitvi predloga zakona dejal, da zakonu nasprotuje največje število strokovnih združenj na tem področju. Omenil je, da je glavna težava v tem, da meša svetovalno in zdravstveno dejavnost ter da omogoča vstop v zdravstvene poklice skupini ljudi, ki nima primerljive zdravstvene izobrazbe in znanja (Državni zbor Republike Slovenije, 2025) (za celoten zapis razprave glej prilogo 1).

Nasprotno pa je državni sekretar na ministrstvu za zdravje Denis Kordež ob obrazložitvi zakona povedal, da imajo poslanci ponovno priložnost ureditve področja psihoterapije (slika 3). Poudaril je, da nesprejetje zakona ohranja stanje, ki ga vsi prepoznavajo kot škodljivo:

»Zakon vnaša v sistem regulacijo in postavlja temeljna pravila, določa jasne izobrazbene pogoje, vzpostavlja nadzor, omogoča sankcije, zagotavlja varnost in zaščito uporabnikov storitev ter prinaša dostopnost psihoterapevtskih storitev s postopno vključitvijo v javno zdravstveno mrežo, da bodo lahko te storitve postale dostopne tudi za tiste, ki si samoplačniških storitev ne morejo privoščiti. To je pomembno, to je pravično in to je etično.«

Poudaril je, da zakon ni zasnovan v korist posameznih privilegijev ali interesov kogar koli v sistemu, ampak izključno za zagotavljanje podpore tistim, ki psihoterapevtske storitve nujno potrebujejo (prav tam).

Slika 3

Denis Kordež, državni sekretar na Ministrstvu za zdravje, je od marca 2025 s svojim vložkom v pripravo zadnje verzije predloga zakona in s trdnim stališčem, da je psihoterapija samostojni poklic, pomembno prispeval k temu, da je bil zakon navsezadnje le sprejet.

V poslanski skupini Svoboda so zakon v celoti podprli. Poslanka Lucija Tacer Perlin je dejala, da bo z zakonom zagotovljeno, »da bo delo potekalo v skladu z zdravstveno zakonodajo in pod enakim nadzorom kot druga področja zdravstvene dejavnosti« (prav tam). Poslanka Socialnih demokratov Bojana Muršič je v stališču poslanske skupine dejala, da zakon uresničuje kar nekaj dobrih namenov, a da vsi deležniki niso bili slišani v zadostni meri. Zato je ocenila, da zakon ne dosega potrebne ravni usklajenosti in da bi moral biti nadzor nad izobraževanjem, delom psihoterapevtov in delovanjem zbornice jasen, učinkovit in neodvisen. Pa vendar so za glasovali kar trije poslanci Socialnih demokratov.

Najbolj različno so glasovali v Levici. Poslanka Nataša Sukič je dejala, da so od zakona pričakovali več, predvsem jasne varovalke za zaščito javnega interesa in preprečevanje konflikta interesov, kar lahko na tako občutljivem področju povzroči resno škodo. Poslanka Nove Slovenije Iva Dimić pa je dejala, da zakon uvaža regulacijo poklica, določa jasne pogoje za izobraževanje in pridobivanje licenc ter zagotavlja strokovni nadzor. Poslanci SDS, ki so zagotovili kar šest glasov in s tem Svobodi pomagali pridobiti večino, pa svojega stališča niso predstavili.

Tudi po sprejetju zakona so odzivi ostali polarizirani. V sporočilu za javnost smo podporniki zakona o psihoterapiji pozdravili sprejetje zakona in poudarili,

da predstavlja zgodovinski korak naprej za vse uporabnike, posebej najranljivejše, ki si psihoterapevtskih oblik pomoči pri poklicnih psihoterapevtih do zdaj niso mogli privoščiti: »S tem zakonom se psihoterapija prvič sistemsko ureja kot samostojen in javno prepoznan poklic. To pomeni jasno opredeljene standarde, odgovornosti, izobraževalne poti in etične okvire, ki ljudem dajejo večjo pravno zaščito in varnost ter zaupanje, da je pomoč, ki jo prejmejo, kakovostna in preverjena« (ZOPS idr., 2025). Največ pa, smo dodali, pridobijo prav ljudje, ki jim zakon prinaša varnost izbire psihoterapevta, večjo dostopnost psihoterapevtskih storitev, jasne informacije o usposobljenosti terapevtov ter bolj transparentno delovanje celotnega sistema: »Uporabniki dobivajo zagotovilo, da je njihova duševna stiska obravnavana v skladu z visokimi profesionalnimi in etičnimi standardi ter da je pomoč, ki jo prejema, varna in regulirana« (prav tam).

Pričakovano pa so v Zbornici kliničnih psihologov zapisali, da so »zelo razočarani, da vlada ni sprejela argumentov strokovnjakov iz zdravstva, ki so že od 60. let edini v javnem zdravstvu, ki izvajajo psihoterapijo in si vsakodnevno prizadevajo zadostiti potrebam bolnikov« (Stražičar, 2025). Sicer razumejo, da psihoterapevti potrebujejo regulacijo in to podpirajo, a ne podpirajo vsiljevanja novega poklica v zdravstveni sistem, »saj tja ne spada ... Skrbijo nas slabe ali vsaj neučinkovite prakse, ki jih z leti beležimo vse več. Skrbijo nas tudi številni sporni pristopi, ki mejijo na pop-psihološke ali celo polmagične prakse. Obenem zakon ne zagotavlja osrednjega namena, zaradi katerega naj bi bil pisan in to je skrajševanje čakalnih seznamov, saj Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) ni zagotovil dodatnih sredstev za področje duševnega zdravja« (prav tam). Razočaranje ortodoksne struje psihiatrov in kliničnih psihologov je bilo razumljivo še toliko večje, ker jim je po prvem sprejetju zakona konec oktobra 2025 v Državnem svetu uspelo doseči veto in izsiliti drugo glasovanje v Državnem zboru. Poglejmo si to podrobneje.

Zakon je bil prvič sprejet 23. oktobra 2025, a to še ni bil konec zgodbe

Ali bo zakon sprejet, je bilo, kot smo videli, zaradi ostrega nasprotovanja ortodoksne struje psihiatrov in kliničnih psihologov, ki so uspeli mobilizirati širši krog medicinskega lobija, nejasno do samega konca (Bertoncelj, 2025). Po odlogu zaradi afele Dernovšek so po poletnih političnih počitnicah poslanci stranke Svoboda držali besedo in ponovno zagnali postopek sprejemanja zakona. 23. oktobra 2025 ga je Državni zbor z 41 glasovi za in 4 proti potrdil (Ministrstvo

za zdravje, 2025). Za zakon so glasovali skoraj vsi poslanci Svobode in polovica poslancev Nove Slovenije, vzdržala pa se je večina poslancev Socialnih demokratov in Levice. V poslanski skupini Slovenske demokratske stranke prisotnosti niso prijavili, saj naj bi po njihovem mnenju zakon v sistemsko neurejeno področje vnašal še večjo zmedo (Svet 24ur, 2025b).

Glede na verzijo predloga zakona, o kateri naj bi glasovali začetek julija 2025, so bila sprejeta tudi štiri dopolnila. Ob enem redakcijskem dopolnilu so po 'zaslugi' afere Drnovšek poslanske skupine Svobode, Levice in Socialnih demokratov zaradi varovanja javnega interesa dodale člen, ki prvih pet let po sprejetju zakona omogoča pridobitev akreditacije le študijskim programom javnih univerz. V obrazložitvi so zapisali, da je zaradi slabo razvitega stanja na področju psihoterapije v javnem izobraževalnem sistemu izkazano tveganje pretirane privatizacije izobraževanja na tem področju. Kot smo pisali v uvodniku prejšnjega Kairosa (Kosovel & Možina, 2025), seveda nismo in ne bomo dočakali opravičila dr. Dernovškove, kljub temu da nosi glavno odgovornost za to dopolnilo. Tudi zato, ker je Nova univerza podala vlogo za akreditacijo dodiplomskega in magistrskega programa iz psihoterapije že preden je stopil v veljavo psihoterapevtski zakon. Tako računajo, da to dopolnilo zanje ne bo veljalo.

Poslanci so tudi potrdili dopolnilo, s katerim so določili, da psihoterapevt oziroma kandidat za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost. Kot so pojasnili v obrazložitvi, se z določbo zagotavlja, da so psihoterapevti podvrženi enakim standardom odgovornosti kot zdravstveni delavci v skladu z zakonom o zdravstveni dejavnosti. Z dopolnilom so prav tako črtali besedilo, da skupščina Zbornice psihoterapevtov Slovenije oblikuje priporočene cenovne okvire posameznih storitev (Svet 24ur, 2025b). A to še ni bil konec odisejade psihoterapevtskega zakona.

Veto Državnega sveta 29. oktobra 2025 je skoraj preprečil sprejetje zakona

Glavni protagonist odločilnega veta Državnega sveta je bil državni svetnik Jožef Školč, ki je poudaril, da je Interesna skupina negospodarskih dejavnosti vložila predlog odločilnega veta, ker zakonskim rešitvam, ki jih spremljajo resni strokovni, sistemski in etični pomisleki, nasprotuje večji del zdravstvene stroke. Spomnil je, da je bilo ob obravnavi predloga zakona na skupni seji pristojne Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide ter

zainteresirane Komisije za izobraževanje, kulturo, znanost, šport in mladino ugotovljeno, da med deležniki v sistemu sicer obstaja širše soglasje, da je področje psihoterapije v Sloveniji nujno urediti na sistemski način, a se pogledi na ustrezno ureditev bistveno razlikujejo.

Čeprav je Školč v svojem uvodnem nagovoru priznal, da trenutna slaba regulacija področja psihoterapije povzroča veliko težav, zapletov in nesporazumov, je kot glavne adute iz rokava potegnil naslednje razloge:

- Da klinični psihologi, psihiatri in pedopsihiatri opozarjajo, da je bil predlog zakona pripravljen brez širše strokovne razprave in da uvaža rešitve, ki lahko ogrozijo varnost pacientov, proračun in kakovost zdravstvene obravnave.
- Da je sporna predvsem opredelitev psihoterapije kot zdravstvene dejavnosti, ki naj bi zabrisala mejo med svetovanjem in zdravljenjem duševnih motenj ter ustvarja vzporedni, pomanjkljivo urejen zdravstveni sistem.
- Da zakon določa prenizke standarde usposobljenosti psihoterapevtov, saj omogoča, da kandidati brez strokovnega izpita in pripravništva po kratkem usposabljanju delujejo samostojno, kar predstavlja tveganje za zdravje ljudi.
- Da zakon ne postavlja jasne ločnice med preventivo, svetovanjem in zdravljenjem ter je v nasprotju z Resolucijo o nacionalnem programu duševnega zdravja 2018–2028.
- Da je vprašljiva finančna izvedljivost – po ocenah ZZZS bi bilo potrebnih 20–40 novih timov psihoterapevtov letno, za kar pa ni zagotovljenih sredstev.
- Da so zakon zavrnil ali do njega izrazili resne pomisleke številni strokovni organi in institucije – med drugim več kot 40 razširjenih strokovnih kolegiijev, klinični centri, Zdravniška zbornica Slovenije, strokovna združenja, pedagoške in filozofski fakulteti ter celo Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje RS.
- Da je bilo na skupni seji komisij poudarjeno, da zakon neprimerno vključuje psihoterapijo v šolski prostor, kjer že delujejo svetovalne službe, poleg tega pa predvideva njeno širitev v druge javne sisteme, na primer socialno varstvo, pravosodje, obrambni sektor in druge javne službe, ki že imajo vzpostavljene svoje strukture, službe in programe, namenjene psihosocialni podpori.
- Da bi bilo področje psihoterapije bolje urediti v obliki svetovalne pomoči v primeru duševnih stisk izven zdravstva, medtem ko bi psihoterapijo kot zdravljenje duševnih motenj izvajali le zdravstveni delavci z ustrezno medicinsko ali psihološko izobrazbo.

Predstavniki psihoterapevtov, ki smo se veselili prvega sprejetja zakona v Državnem zboru, v svoji politični polpismenosti kar nismo mogli verjeti, da obstaja toliko raznih organov in komisij, ki se sproti spreminjajo v neskončni labirint ovir.

Žarek upanja, da veto ne bo izglasovan, je posijal ob odličnem zagovoru zakonu generalne direktorice direktorata za zdravstveno varstvo na ministrstvu za zdravje, Jasne Humar, ki je predstavila stališče Vlade Republike Slovenije do predloga odločilnega veta (slika 4). Ker ni bila prepričljiva le vsebina, temveč tudi način njenega podajanja podpore zakonu, se mi je zdelo vredno, da njen celotni govor dobesedno ujamem na papir (glej prilogo 2). Psihoterapevti smo bili res prijetno presenečeni, da smo od kirurginje slišali tako dobro odmerjeno oceno stanja in razloge za sprejem zakona.

Slika 4

Jasna Humar, generalna direktorica direktorata za zdravstveno varstvo na ministrstvu za zdravje, med svojo predstavitevjo stališča Vlade Republike Slovenije do predloga odločilnega veta Državnega sveta na njegovi 22. izredni seji, 29. oktobra 2025.

Predvsem pa nas je navdušil njen pogum in iskrenost, ko je brez dlake na jeziku razkrila dvoličnost in sprenevedanje večine medicinskega lobija, ko je več kot 40 Razširjenih strokovnih kolegijev (RSK) podpisalo nasprotovanje zakonu, med njimi tudi RSK za kirurgijo: »Oprostite, RSK za kirurgijo? Jaz sem kirurg, o psihoterapiji sem se največ naučila v zadnjih mesecih, ko sem se ukvarjala z zakonom. To, da si zdravnik, ne pomeni, da kaj veš o psihoterapiji.« (Arhiv RTV Slovenija, 2025)

Žal pa je kljub njenemu odličnemu nastopu Državni svet za las izglasoval veto. Od prisotnih 28 državnih svetnic in svetnikov jih je 13 glasovalo za veto, 11 pa proti, 4 so se vzdržali.

Psihoterapevti smo v tistem trenutku doživeli eno najnižjih točk na naši dolgi poti prizadevanj za zakon. Za trenutek je izgledalo, kot da sonce upanja ne bo več posijalo. A oblaki so se 21. novembra le razkadili in dobili smo zakon (glej celotno besedilo zakona v prilogi 3).

HABEMUS LEGEM!!!

Viri

Arhiv RTV Slovenija. (2025). Posnetek 22. izredne seje Državnega sveta Republike Slovenije. <https://365.rtvlo.si/arhiv/seje-drzavnega-sveta/175170663>

Bertoncelj, T. (2025a). V petek na poslanskih mizah ponovno zakon o psihoterapevtski dejavnosti. Domovina, 19. november 2025. <https://domovina.je/v-petek-na-poslanskih-mizah-ponovno-zakon-o-psihoterapevtski-dejavnosti>

Bertoncelj, T. (2025b). Psihoterapevti: zakon nikakor ne posega v obstoječo klinično prakso v zdravstvu. Domovina, 20. november 2025. <https://domovina.je/psihoterapevti-zakon-nikakor-ne-posega-v-obstojeco-klinicno-prakso-v-zdravstvu>

Brečko, S. (2019). Barbka Špruk: Hudo psihično nasilje v srednji šoli je pobralo svoj davek. Onaplus, 10. oktober 2019. <https://onaplus.delo.si/intervju/barbka-spruk-hudo-psihicno-nasilje-v-srednji-soli-je-pobralo-svoj-davek/>

Državni svet Republike Slovenije. (2025). Predlog odločilnega veta na Zakon o psihoterapevtski dejavnosti (ZPtD), EPA 2061-IX. <https://www.ds-rs.si/sl/22-izredna-seja-drzavnega-sveta-republike-slovenije>

Državni zbor Republike Slovenije (2025). Evidenca zapisa redne seje Državnega zbora 21. 11. 2025. https://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/seje/evidenca!/ut/p/z1/jY_BCoJAFEW_xYVb30sxrN1YI1FqIk2m9CYRkEdGSzhro9oVZT4dvdz0UHDFJgTfYoRdaXssmqMZ_Z8kJXPqG-toDP9hwMTv4xpFsXnZoNyRdghjYGG9M9RGhhFJnA5vj45wjO8ycANj1PgYlK5u9XSZNbjgCm-lorroy7Guui79turaOOwzAYQkpRceMqax1_KYXsekg_SWjrOE6fe54QTXsB7VSzPw!!/dz/d5/L2dBISEvZoFBIS9nQSEh/?mandat=IX&type=mag&uid=oD1FC0o23CFoD9o3C1258D4900338950

Kosovel, I. in Možina, M. (2025). Uvodnik o odisejadi psihoterapevskega zakona: Namesto sprejetja zakona v državnem zboru afera Dernovšek. *Kairos – Slovenska revija za psihoterapijo*, 19(1-2), 9-20.

Ministrstvo za zdravje. (2025). Državni zbor potrdil Zakon o psihoterapevtski dejavnosti. Državni zbor Republike Slovenije. <https://www.gov.si/novice/2025-10-24-drzavni-zbor-potrdil-zakon-o-psihoterapevtski-dejavnosti/>

MMC RTV SLO. (2025). Dekanja nove fakultete za psihoterapijo Dernovšek sodelovala pri pripravi zakona o psihoterapiji. 3. julij 2025. MMC RTV SLO. <https://www.rtvlo.si/slovenija/dekanja-nove-fakultete-za-psihoterapijo-dernovsek-sodelovala-pri-pripravi-zakona-o-psihoterapiji/750872>

Možina, M. (2024). Uvodnik o belih haljah in vdoru barbarov: kam gre zakon o psihoterapiji? *Kairos - Slovenska revija za psihoterapijo*, 18(3-4), 9-27.

Recko, T. (2025). Če tega zakona ne bo, bo v Sloveniji še vedno vladal kaos. *Sensa*, 19. novembra 2025. <https://sensa.metropolitan.si/osebna-rast/tilen-recko-drustvo-altra-zakon-psihoterapija/>

Stražičar, G. (2025). Z glasovi SDS in NSi sprejet zakon o psihoterapiji. *Dnevnik*, 21. november 2025. <https://www.dnevnik.si/novice/slovenija/z-glasovi-sds-in-nsi-sprejet-zakon-o-psihoterapiji-2768784/>

Svet 24 ur. (2025a). Še eno svarilo: Vlada s tem ogroža varnost bolnikov. *Svet24*, 18. november 2025. <https://svet24.si/novice/slovenija/zakon-psihoterapevska-dejavnost-ogroza-bolnike-1862108>

Svet 24 ur. (2025b). Zakon o psihoterapevtski dejavnosti sprejet. Kaj prinaša? *Svet24*, 23. oktober 2025. <https://svet24.si/novice/slovenija/zakon-o-psihoterapevtski-dejavnosti-drzavni-zbor-potrditev-1856774>

Svet 24 ur (2025c). Pred odločilnim glasovanjem: Pomoč ljudem ali tveganje za bolnike? *Svet24*, 21. november 2025. <https://svet24.si/novice/slovenija/zakon-o-psihoterapiji-ponovno-glasovanje-1862472>

Svet 24 ur (2025d). Na različnih bregovih: bo zakon področje končno uredil ali ogrozil bolnike? *Svet24*, 18. november 2025. <https://www.24ur.com/novice/slovenija/zakon-o-psihoterapiji-bo-podrocje-koncno-uredil-ali-ogrozil-bolnike.html>

Metropolitan. (2025). Terapevti skupaj s 40.000 uporabniki: »Prosimo, glasujte za ljudi in sprejmite zakon o psihoterapiji!« *Metropolitan*, 22. oktober 2025. <https://www.metropolitan.si/odnosi/psihologija/zakon-o-psihoterapiji-okrogla-miza/>

Zdravniška zbornica Slovenije. (2025). Če poslanci premorejo vsaj minimalno mero odgovornosti, zakona, ki pod krinko skrbi za ljudi v resnici ogroža njihovo varnost, ne bodo podprli. Zdravniška zbornica Slovenije, 18. november 2025. <https://www.zdravniskazbornica.si/informacije-publikacije-in-analize/obvestila/2025/11/18/%C4%8De-poslanci-premorejo-vsaj-minimalno-mero-odgovornosti-zakona-ki-pod-krinko-skrbi-za-ljudi-v-resnici-ogro%C5%BEa-njihovo-varnost-ne-bodo-podprli>

Zveza organizacij pacientov ter uporabnikov zdravstvenih in socialno varstvenih storitev Slovenije (ZOPS), Slovensko združenje za psihoterapijo (SZP), Univerza Sigmunda Freuda Dunaj – podružnica Ljubljana (SFU Ljubljana), Univerza v Ljubljani, Teološka fakulteta (UL TEOF) in Združenje zakonskih in družinskih terapevtov Slovenije (ZZDTS). (2025). Psihoterapevtski zakon po vetu ponovno sprejet – pomemben mejnik za ljudi in stroko. SFU Ljubljana, 21. november 2025. <https://www.sfu-ljubljana.si/sl/novice/psihoterapevtski-zakon-po-vetu-ponovno-sprejet-pomemben-mejnik-za-ljudi-stroko#:~:text=S%20tem%20zakonom%20se%20psihoterapija,eti%C4%8Dne%20okvire%2C>

PRILOGA 1

Zapisnik razprave o predlogu Zakona o psihoterapevtski dejavnosti v Državnem zboru, 21. 11. 2025 ob 10. uri

Sejo so vodili predsednica Državnega zbora mag. Urška Klakočar Zupančič ter podpredsedniki mag. Meira Hot, Danijel Krivec in Nataša Sukič.

Urška Klakočar Zupančič: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Začenjam z nadaljevanjem 36. seje Državnega zbora. Obvestilo o odsotnih poslankah in poslancih se je objavljeno na e-klopi. Lep pozdrav vsem prisotnim.

Prehajamo na 26. točko dnevnega reda, to je na ponovno odločanje o zakonu o psihoterapevtski dejavnosti. Državni svet je na 22. izredni seji 29. oktobra 2025 zahteval, da Državni zbor na podlagi 3. alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije pred razglasitvijo ponovno odloča o Zakonu o psihoterapevtski dejavnosti. Za obrazložitev zahteve dajem besedo predstavniku Državnega sveta, gospodu Jožefu Školču, izvolite.

Jožef Školč (svetnik Državnega sveta): Hvala lepa za besedo. Spoštovana predsednica, spoštovane poslanke, poslanci in drugi prisotni. Ne morem, da ne bi najprej, ko tu stojim pred vami, pomislil na nek čas pred dobrimi 30 leti, ko se je v teh prostorih začelo iskati rešitve, kako vzpostaviti demokratične mehanizme odločanja, kako pač pospešiti vključevanje tehtanje argumentov in iskanje skupnih rešitev v to, kar se imenuje oblikovanje politike. Sama Ustava je prinesla niz teh rešitev in ena od njih je seveda tudi veto. Trideset let kasneje je na nek način nenavadno, da je potrebno ponovno opozarjati, da glasovalni stroj ni mehanizem, ki učinkovito promovira vrednote liberalne demokracije v najširšem pomenu te besede, ampak je preglasovanje predvsem pokazatelj, nemoči politike, da išče rešitev in rešitve skozi dialog in pa razpravo. In vse to seveda pelje v modele liberalne demokracije. Veto je ena od teh rešitev, ki je, bom rekel, precej nenavadna, morala bi biti seveda redka, ampak je tista, kjer Državni svet skozi mehanizme, ki jih ima, predvsem poslušanja civilne družbe in različnih interesov opozarja poslanke in poslance, da je nekaj zelo narobe in je potrebno ponovno stvari premisliti.

Zakon, za katerega predlagamo, da ga ne sprejmete, je verjetno eden od tistih, vsaj kar meni seže spomin, ki mu nasprotuje največje število strokovnih združenj

s področji, ki se jih to dotika. Kaj takega mislim, da doslej zares še nismo imeli. V Državnem svetu seveda delimo z vami to misel, da je potrebno to področje regulirati, da ne more biti prepuščeno stihiji kot je. Ampak regulacija mora biti taka, ki ne prinaša novih zapletov in potencialno novih težav. Reči, da je treba nekaj narediti, je relativno preprosto, ampak stvari je treba narediti prav. Tu je pač ključ teh pripomb.

Različne asociacije so pač skozi vso to diskusijo opozarjale, da niso bile niti vključene zares v pripravo teh rešitev niti da te rešitve prinašajo ustrezno regulacijo teh stvari. Predvsem je težava v tem, da se meša svetovalna in recimo temu v navednicah zdravstvena dejavnost. Druga težava je v tem, da se omogoča vstop v zdravstvene poklice skupini ljudi, ki nima primerljive zdravstvene izobrazbe. Tretja težava je v tem, da ni niti primerljivo njihovo znanje. In to pomeni, da lahko komu, ki ima zdravstvene težave, svetujejo ljudje, ki nimajo ustrezne izobrazbe. Stvari smo zelo natančno opisali, lahko jih pogledate. Želeli bi si, da se to regulira, ampak na ustrezen način in res vam predlagam, da omogočite, da se ta zakon v naslednji rundi popravi. Hvala lepa.

Klakočar Zupančič: Hvala lepa. Zahtevo je kot matično delovno telo obravnaval Odbor za zdravstvo in za predstavitev mnenja odbora dajem besedo podpredsedniku magistru Deanu Premiku, izvolite.

Dean Premik (poslanska skupina Svoboda): Hvala lepa za besedo. Kolegi, kolegice. Odbor za zdravstvo je kot matično delovno telo obravnaval zahtevo Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o psihoterapevtski dejavnosti, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odboru je bilo posredovano gradivo, objavljeno na spletnih straneh Državnega zbora, zahteva Državnega sveta in pripombe k predlogu zakona o psihoterapevtski dejavnosti društva PEND Slovenija. Pri delu odbora so sodelovali predstavniki predlagatelja zahteve in predstavnik predlagatelja zakona.

Predstavnik Državnega sveta je v svoji dopolnilni obrazložitvi opozoril na vse ključne pomisleke, zaradi katerih je Državni svet vložil zahtevo, da Državni zbor ponovno odloča o zakonu. Poudaril je, da Državni svet sicer podpira regulacijo področja psihoterapije, a meni, da zakon vsebuje rešitve, ki vseeno terjajo ponovni razmislek Državnega zbora.

Predstavnik Vlade je trditve Državnega sveta v zahtevi zavrnil kot zavajajoče in napačne. Poudaril je, da zakon po njegovem mnenju jasno določa pristojnosti psihoterapevtov, njihovo odgovornost ter sankcije za prekoračitve njihovih pristojnosti. Finančne posledice so bile po njegovih besedah natančno predvidene že v samem zakonodajnem gradivu. Zakon namreč ni namenjen strokovnim skupinam, temveč izključno uporabnikom psihoterapevtskih storitev, nikakor pa ne zasebnim interesom. Opozoril je na obstoječe, docela neurejeno stanje

na tem področju, prisotnost popolnoma nekompetentnih ponudnikov teh storitev kot tudi samoplačniških praks z visokimi cenami brez kakršnegakoli nadzora. Po njegovem mnenju zakon na tem res občutljivem področju uvaja red, nadzor, sankcije ter končno tudi splošno dostopnost storitev v okviru javnega zdravstva. Zavrnil je tudi očitke o pomanjkanju sodelovanja s področno stroko in poudaril, da je ministrstvo ves čas priprave zakona sodelovalo z vsemi relevantnimi deležniki.

Po razpravi je odbor glasoval devet za, nič proti o naslednjem mnenju: Zakon psihoterapevtske dejavnosti je ustrezen. Zakon je sprejel, je mnenje sprejel, ker je v skladu z drugim odstavkom 91. člena Ustave Republike Slovenije in s 84. členom Poslovnika Državnega zbora zanj glasovala večina vseh članic in članov odbora. Hvala.

Klakočar Zupančič: Hvala lepa. Za obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade kot predlagateljice zakona Denisu Kordežu, državnemu sekretarju na Ministrstvu za zdravje, izvolite.

Denis Kordež (državni sekretar MZ): Hvala za besedo, spoštovana predsednica. Spoštovane poslanke in poslanci. Danes smo pravzaprav tukaj zbrani pred ključnim trenutkom, ko imate pravzaprav ponovno priložnost odločiti o Zakonu o psihoterapevtski dejavnosti in s tem končno po desetletjih čakanja urediti področje, ki je bistvenega pomena za zdravje in dobrobit naših državljanov. Psihoterapija ni le ena izmed storitev, ampak je nujno potrebna podpora za mnoge, ki se soočajo z različnimi izzivi duševnega zdravja. Vsem nam je jasno, da področje psihoterapije v Sloveniji že desetletja ostaja neurejeno. Danes nimamo enotnih standardov izvajanja psihoterapije, nimamo nadzora nad njenim izvajanjem in nimamo vzpostavljenih mehanizmov za zaščito uporabnikov psihoterapevtskih storitev. Smo v situaciji, ki pravzaprav uporabnikom, ki so že tako ranljivi in se znajdejo v duševnih stiskah, prepogosto nimajo zagotovila, da bodo prejeli strokovno varno, kakovostno in dostopno pomoč. To ne sme biti vprašanje posameznih strok ali interesov, to je vprašanje odgovornosti države do svojih državljanov in kako jim bo le ta zagotovila ustrezen dostop do teh storitev.

Ta zakon ni zasnovan v korist posameznih privilegijev ali interesov kogarkoli v sistemu. Namenjen je izključno zagotavljanju podpore tistim, ki psihoterapevtske storitve nujno potrebujejo, to so mladi, ki se prvič soočajo z iskanjem pomoči, odraslim, ki se soočajo z izzivi, s katerimi se ne morejo spopasti sami, staršem, ki ne vedo več, kako pomagati svojim otrokom, ter tistim, ki bi pomoč potrebovali, a si je trenutno ne morejo privoščiti. Vsi v tej dvorani, ne glede na politično ali strokovno pripadnost, vemo, da obstajajo neprimerne, nestrokovne in včasih celo nevarne prakse, a ravno odsotnost regulacije je tisto, kar takšne prakse omogoča. Kar pomeni, da nesprejetje tega zakona pravzaprav ohranja stanje,

ki ga vsi prepoznavamo kot škodljivo. Znajdemo se v paradoksalni situaciji, kjer se z zavrnitvijo rešitve ohranja problem, ki je očiten in potencialno nevaren za vse. Zakon vnaša v sistem regulacijo in postavlja temeljna pravila, določa jasne izobrazbene pogoje, vzpostavlja nadzor, omogoča sankcije, zagotavlja varnost in zaščito uporabnikov storitev in končno prinaša tudi dostopnost psihoterapevtskih storitev s postopno vključitvijo v javno zdravstveno mrežo, da bodo lahko te storitve postale dostopne tudi za tiste, ki si samoplačniških storitev ne morejo privoščiti. To je pomembno, to je pravično in to je etično.

Razumem, da obstajajo različna mnenja, jih sprejemamo in jih spoštujemo, razumemo tudi izražene pomisleke. Široka strokovna razprava je za to nujno potrebna in dobrodošla, a obstaja razlika med golo udeležbo v razpravi, nasprotovanjem in pa aktivno participacijo z iskrenim naporom za iskanje skupnih rešitev. Tega pa manjka. Verjamem, da si vsi želimo urediti področje psihoterapije, vprašanje je samo, ali smo danes pripravljeni narediti prvi, a velik korak, ki bo to omogočil.

Spoštovane poslanke in poslanci! Odločitev je v vaših rokah. Morda ta zakon ni popoln, ampak v resnici redkokateri zakon je. A je nujen, pravičen in predstavlja začetek vzpostavljanja varnega, urejenega in dostopnega sistema. Sistem, ki bo ščitil ljudi, ne posamezne interese. Današnja odločitev bo pomembna. Za tiste, ki pomoč potrebujejo, za tiste, ki nanjo čakajo, in za vse, ki od nas pričakujejo pogum, odgovornost in modrost. Prosim vas, da razmislite, kakšno sporočilo danes pošiljamo ljudem, ki te storitve potrebujejo in potrebujejo jih danes, ne jutri, potrebujejo vašo odločitev. Hvala.

Klakočar Zupančič: Hvala lepa. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin, besedo ima Poslanska skupina Svoboda in v njenem imenu Lucija Tacer Perlin, izvolite.

Lucija Tacer Perlin (poslanska skupina Svoboda): Hvala, predsednica. Spoštovane kolegice in kolegi! Pred nami je v ponovnem odločanju Zakon o psihoterapevtski dejavnosti. Zakon je plod številnih usklajevanj in srečanj z deležniki. Vsi so bili opravljeni z namenom, da se besedilo predloga izboljša. Mnoge navedbe v obrazložitvi veta Državnega sveta ne držijo, posebej ne v luči amandmiranih določb zakona, zato bom v stališču orisala ključne prispevke zakonske ureditve, zaradi katerih zakon v svobodi podpiramo. Pričujoč zakon psihoterapijo definira kot preventivo, zgodnjo in nadaljevalno kurativo ter preprečevanje ponovitev in poslabšanj težav v duševnem zdravju. Ker se psihoterapija izvaja v večjih različnih pristopih, je pomembno določiti, kateri so dovoljeni. To bo zagotovljeno z odločitvijo vlade na predlog Ministrstva za zdravje, ki bo določil potrebna merila in kriterije za izbor tistih pristopov, ki so znanstveno podprti. Po ustanovitvi zbornice psihoterapevtov pa jih bo določil minister za

zdravje na predlog zbornice, ki bo prav tako morala upoštevati merila in kriterije za priznavanje.

Ravno zbornica psihoterapevtov bo tisti organ, ki bo področje nadzirala in urejala. Članstvo v njej bo obvezno za psihoterapevte in tudi za kandidate, zbornica pa bo vodila register psihoterapevtov in kandidatov ter podeljevala in v primeru kršitev odvzemala licence. Prav tako bo uvajala strokovne nadzore v psihoterapevtske dejavnosti v skladu z zakonom o zdravstveni dejavnosti, katere del bo psihoterapija. Ustanovno sejo zbornice bo sklicalo ministrstvo v roku enega leta od uveljavitve zakona in na tej seji se bo potrdil statut in izvolilo organe zbornice.

Za pridobitev poklica in naziva psihoterapevt bosta možni dve poti: prva bo pot strokovnega usposabljanja za to pot je zahtevan končan študij na osmi ravni po slovenskem ogrodju kvalifikacij iz psihološke, pedagoške, socialne ali zdravstvene smeri. Poleg končanega študija se zahteva dodatno štiriletno usposabljanje v trajanju 1200 ur teoretičnih osnov in 600 ur teorije iz izbranega dovoljenega pristopa. 180 ur osebne izkušnje, 650 ur prakse pod supervizijo in 200 ur s supervizorjem v učnih ambulantah. Prav tako bo potrebno uspešno zaključeno preverjanje. Druga možnost izobraževanja je preko akademskega izobraževanja po akreditiranem programu psihoterapije, ki ga je potrebno zaključiti na osmi ravni po slovenskem ogrodju kvalifikacij. Tega akreditiranega programa na žalost v Sloveniji še ne poznamo in se bo po sprejemu takšnega zakona moral vzpostaviti. Vsebina študija bo morala zajemati vsebine, ki so zahtevane pri strokovnem izobraževanju. Da se zagotovi zadosten osebni razvoj psihoterapevta, je postavljen dodatni pogoj starosti vsaj 28 let. Po koncu izobraževanja in v primerni starosti kandidata bo opravil strokovni izpit, po katerem se ga vpiše v register psihoterapevtov in podeli licenca, ki je veljavna sedem let. Za podaljšanje le-te pa je potrebno opravljati sprotne redne strokovne usposabljanja.

Psihoterapevt je seveda za svoje delo odgovoren v primeru, da se pri delu sreča s primerom, ki presega njegove kompetence je tako osebo dolžan usmeriti naprej k drugemu strokovnjaku. Poleg tega pa ne sme vnašati osebnih, ideoloških, političnih ali verskih prepričanj v poklicno delo. Če neka oseba izvaja psihoterapijo brez ustreznih pogojev, je za to kazensko odgovorna.

Zakon je nujno potreben, saj so, zaradi pomanjkanja jasnih pravil in nadzora nad izvajanjem psihoterapevtskih storitev uporabniki izpostavljeni tveganju za neustrezne, neakovostne ali celo nevarne obravnave. Na neurejenost področja so opozorile tudi številne institucije, kot sta na primer Svetovna zdravstvena organizacija in varuh človekovih pravic. Predlog zakona prvič sistemsko ureja to področje in uvaja nov reguliran poklic psihoterapevta znotraj zdravstvene dejavnosti.

Tako je zagotovljeno, da mora delo potekati v skladu z zdravstveno zakonodajo in pod enakim nadzorom kot druga področja zdravstvene dejavnosti. Prav tako bo s tem zagotovljena dostopnost, saj bo lahko psihoterapija v javni mreži financirana iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Kot smo v Svobodi obljubili svojim volivkam in volivcem in navkljub izjemno zahtevnim postopkom usklajevanja, ki so bili prepredeni z najrazličnejšimi interesi, smo stremeli k skupnemu cilju, da se sprejme zakonska podlaga, ki bo postavila standarde za ta poklic in uporabnikom omogočila varno obravnavo. Vse te obljube izpolnjujemo s pričujočim predlogom zakona o psihoterapevtski dejavnosti. Predlog zakona bomo v Poslanski skupini Svoboda podprli. Hvala.

Klakočar Zupančič: Hvala lepa. Poslanska skupina Nova Slovenija -krščanski demokrati je naslednja Iva Dimic, izvolite.

Iva Dimic (poslanska skupina Nova Slovenija): Spoštovana predsednica, spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi! v Novi Sloveniji menimo, da je psihoterapevtsko dejavnost treba urediti, saj je to področje v Sloveniji že predolgo, ostaja brez jasnih pravil, strokovnih standardov in učinkovitega nadzora. Že tri desetletja se o tem področju pogovarjamo, zakonodajne ureditve pa ni bilo, ker se stroke, ki se ukvarjajo s področjem duševnega zdravja, niso mogle poenotiti o najustreznejši rešitvi, zaradi česar je prihajalo do blokad, medtem pa se potrebe ljudi samo povečujejo. Strokovnjaki opozarjajo na porast duševnih stisk, na alarmantno stanje med mladimi in na izčrpanost obstoječih kapacitet. Poraba antidepressivov narašča, samomorilni količnik ostaja visoko nad povprečjem Evropske unije. Čakalne dobe pa so za številne, ki pomoč potrebujejo, nevzdržne. Danes tako ponovno odločamo o zakonu, ki neposredno zadeva človekovo dostojanstvo, varnost in zdravje. Kot družba ne smemo dopuščati, da so ljudje v stiski prepuščeni sami sebi ali pa tistim, ki niso usposobljeni za delo z ranljivimi posamezniki. Preveč je zgodb o samooklicanih terapevtih, neustreznih praksah in osebah, ki pod krinko pomoči povzročijo še večjo škodo. To je posledica dejstva, da država na tem področju že desetletja nima jasnih pravil. In prav za to potrebujemo zakon, ki bo vzpostavil red, zagotovil strokovnost storitev in zaščitil uporabnike.

Zakon, o katerem danes ponovno odločamo, uvaja regulacijo poklica psihoterapevta, določa jasne pogoje za izobraževanje in pridobivanje licenc ter zagotavlja strokovni nadzor nad delom psihoterapevtov. Z vzpostavitvijo psihoterapevtske zbornice bomo dobili institucijo, ki bo skrbela za podeljevanje licenc, register terapevtov, nadzor nad delom, razvoj stroke ter izobraževanje. To ni napad na druge strokovnjake, ki delujejo na področju duševnega zdravja, ampak orodje, s katerim bomo zaščitili paciente in poskrbeli za večjo dostopnost kakovostnih psihoterapevtskih storitev za ljudi, ki jih potrebujejo, ne le za tiste, ki si jih lahko sami privoščijo. Spoštovana predsednica, mislim, da mi ura nekaj narobe dela.

Klakočar Zupančič: Se opravičujem, kolegica, mi merimo čas zdaj ročno. Ja, kar izvolite.

Iva Dimić: V času zakonodajnega postopka smo prejeli številna pisma različnih strokovnjakov na področju duševnega zdravja: psihiatrov, kliničnih psihologov in njihovih združenj. Hvaležni smo za njihova opozorila, saj imajo ti strokovnjaki izkušnje iz vsakodneвне prakse in najbolj poznajo potrebe ljudi. Njihove pripombe jemljemo resno, zavedamo pa se tudi, da bo treba zakon ob spremljanju izvajanja verjetno še prilagajati. Ob tem želimo jasno povedati, zakon nikogar ne izključuje in nikomur ne jemlje strokovnih pristojnosti, zakon ne degradira nobene stroke. Gre za to, da končno uredimo področje, ki je danes povsem prepuščeno trgu. Ker se lahko kot terapevt predstavlja praktično vsak, brez nadzora in brez strokovne odgovornosti.

Zavedamo se, da zakon ne bo rešil vseh težav na področju duševnega zdravja, to je širši sistem, ki vključuje psihiatrijo, klinično psihologijo, šolsko svetovanje in številne preventivne programe. Vendar je ureditev psihoterapije eden ključnih manjkajočih členov tega sistema. Če želimo skrajšati čakalne dobe, zmanjšati stigmo, zagotoviti pravočasno pomoč in preprečiti hujše posledice duševnih stisk moramo poskrbeti tudi za to, da so psihoterapevtske storitve strokovne, nadzorovane in dostopne. Novi Sloveniji zagovarjamo dialog, povezovanje različnih znanj in odgovornost do ljudi, ki pomoč potrebujejo. Zakon o psihoterapevtski dejavnosti pa prinaša red na področje, kjer ga nujno potrebujemo in odpira vrata k nadaljnjim izboljšavam. Cilj pa je jasen, zagotoviti ljudem varno, kakovostno in pravočasno psihoterapevtsko pomoč ter ustvariti sistem, ki bo človeško stisko obravnaval s spoštovanjem. Strokovnostjo. In odgovornostjo. Ta zakon je eden izmed potrebnih korakov na tej poti.

Klakočar Zupančič: Hvala lepa. Poslanska skupina Socialnih demokratov, naslednja magistrica Bojana Muršič, izvolite.

Bojana Muršič (poslanska skupina Socialnih demokratov): Hvala lepa, predsednica, za besedo. Po vetu Državnega sveta danes ponovno odločamo o Zakonu o psihoterapevtski dejavnosti. Socialni demokrati vrsto zadržkov ključnih deležnikov razumemo ne le kot kritiko, temveč kot priložnost, da področje uredimo na način, ki bo dolgoročno najbolj vzdržen, strokoven in varen. Pripravljaivec zakona izhaja iz pravega cilja, urediti psihoterapijo na danes praktično nereguliranem trgu. In ta cilj v Poslanski skupini Socialnih demokratov v celoti podpiramo. Psihoterapija je ključni del sodobnega sistema duševnega zdravja, zato mora država zagotoviti jasna pravila, ki varujejo kakovost, strokovnost, varnost in dostojanstvo uporabnikov. Trenutno stanje, v katerem se lahko za psihoterapevta izdaja skoraj vsakdo, brez preverjenih kompetenc ustvarja resna tveganja za ljudi v stiski in škoduje ugledu stroke. Prav za to

potrebujemo urejen, transparenten in nadzorovan sistem, ki bo določil, kdo sme izvajati psihoterapijo, pod kakšnimi pogoji, po kakšnih standardih in z jasnimi mehanizmi nadzora. Res je nujen in je zakonska ureditev nujna.

Žal pa so številne spremembe, konceptualni zasuki in množica amandmajev predlog zakona preusmerili proč od njegove temeljne naloge. Trenutna različica psihoterapije na trgu praktično ne ureja, osredotoča se predvsem na vzpostavitev novega delovnega mesta psihoterapevta v javnem zdravstvenem sistemu. To je lahko pomemben korak naprej, vendar šele, ko bo osnovni okvir področja jasno in strokovno določen. Ocenjujemo, da zakon koristno prepoznava potrebo po vključevanju psihoterapije v javno mrežo, toda realnost ostaja, da bo dostop na začetku zelo omejen. V Sloveniji imamo okrog tisoč psihoterapevtov. Zakon pa v prvem letu predvideva zgolj 20 zaposlitev v javnem sektorju. Tako bo velika večina uporabnikov, po oceni okoli 95 odstotkov, tudi po sprejemu zakona pomoč še vedno plačevala sama. Zato moramo razvoj sistema načrtovati postopno, realistično in z jasno komunikacijo, da ne ustvarjamo pričakovanj, ki jih ne bo mogoče izpolniti.

Pozdravljamo, da zakon določa standarde predmetnikov in obsega usposabljanj primerljive z mednarodnimi merili, a v 10. členu se pojavi vprašanje, kako zagotoviti enakovredno in transparentno kakovost izobraževanja tudi tako imenovanem strokovnem usposabljanju, kjer zakon veliko odgovornost prenaša na posamezne učitelje in supervizorje. Merila za pridobitev teh statusov bi morala biti jasneje določena že v izhodišču, ne kot kritika koncepta, temveč kot nujna zahteva po strokovni trdnosti.

Del zakona ureja tudi izpit licenc v zbornico, vendar financiranje ostaja osrednji izziv. 25. člen Zakona predvideva financiranje iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, medtem ko ZZKS trenutno ne predvideva kritja novih storitev. To je mogoče rešiti le ob predhodnem usklajevanju z izvajalci in financerji, saj gre za temeljni element celotne ureditve.

Podobno velja prav tako za 26. člen, ki je po pripombah pedagogov ustrezno spremenjen. Ta odziv ministrstva je pozitiven znak, ki dokazuje, da je zakon možno izboljšati, če ima stroka dovolj posluha za dialog. Takšno sodelovanje bi si želeli tudi pri drugih delih zakona.

Socialni demokrati zagovarjamo celovito, strokovno utemeljeno ureditev, ki postavi jasne in predvidljive temelje. Prejšnja različica je naštevala nabor pristopov, ki jih stroka ni potrjevala, zdaj je seznam izbrisan in odločanje o pristopih v celoti preneseno na izvršilno oblast. To prinaša določeno fleksibilnost, a hkrati odpira vprašanje pravne varnosti, predvidljivosti in strokovne konsistentnosti. Menimo, da bi moral zakon vsaj okvirno urediti postopek potrjevanja, vrednotenja, obnove in umika terapevtskih pristopov.

Pozitivno je, da zakon uvaža prehodno obdobje, v katerem naj bi se akademsko izobraževanje izvajalo na javnih univerzah. To seveda krepi kakovost in omogoča večji nadzor, a prejšnja določba ne rešuje vprašanja neenotnih obstoječih izobraževalnih programov. To je sistemska vrzel, ki bi jo bilo potrebno zapreti, če želimo enakopravno obravnavo vseh kandidatov.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo opravili širok krog posvetovanj in prisluhnili tako podpornikom kot tudi kritikom. Ključen vtis, ki smo ga odnesli, je jasen. Deležniki si želijo urejenega, preglednega, nadzorovanega in pravičnega sistema psihoterapije. A hkrati opozarjajo, da trenutni predlog še ne dosega ravni usklajenosti, ki je potrebno za to področje. Prepričani smo, da Slovenija zmore zakon pripraviti tako, da bo dolgoročen, mednarodno primerljiv in strokovno trden. Zato menimo, da bi moral biti nadzor nad izobraževanji, nad delom psihoterapevtov in nad delovanjem zbornice jasen, učinkovit in neodvisen. To je edina pot do večje uporabnosti in večjega zaupanja javnosti. Zakon o psihoterapiji uresničuje kar nekaj dobrih namenov. A hkrati ne moremo prezreti, da vsi deležniki še niso bili slišani v zadostni meri, zato bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov glasovali po lastni vesti v skrbi za ljudi, za stroko in za sistem, ki mora biti dolgoročen, vzdržen in kakovosten za vse. Hvala lepa.

Klakočar Zupančič: Hvala. Poslanska skupina Levica je naslednja in kolegica Nataša Sukič, izvolite.

Nataša Sukič (poslanska skupina Levica): Hvala predsednica. Lep pozdrav spoštovane in spoštovani. V Levici smo regulacijo psihoterapevtske dejavnosti ves čas podpirali kot nujen ukrep, ki prihaja v vsakem primeru prepozno. Trenutno na tem področju vlada kaos, pogosto pa ljudje v stiskah ne dobijo ustrezne obravnave, ampak so žrtve mazačev, ki naredijo dodatno škodo. Strinjamo se in se zavedamo, da si ljudje zaslužijo kakovostno, varno in dostopno obravnavo duševnega zdravja. Prav zato pa smo od zakona pričakovali več, predvsem jasne varovalke za zaščito javnega interesa in preprečevanje konflikta interesov, ki lahko na tako občutljivem področju povzročijo resno škodo.

Najprej moramo poudariti temeljni problem: psihoterapija je danes v Sloveniji skoraj izključno zasebna storitev na trgu. Predlog zakona pa predvideva, da bi se te zasebne prakse začele financirati iz javne zdravstvene blagajne. To pomeni sistemsko spremembo, s katero se ključni del duševno zdravstvene obravnave prenaša pod okrilje koncesionarjev, medtem ko javna mreža, ki bi temeljila na javnih centrih za duševno zdravje, ostaja neizgrajena. V Levici vztrajamo, da morajo javna sredstva najprej graditi javne kapacitete, ne pa financirati obstoječih zasebnih praks brez natančno določenih varovalk in nadzora.

Poleti razkrit primer je upravičeno sprožil dvome v transparentnost priprave zakona. Ena od pripravljavk zakona je postala dekanja na zasebni fakulteti

za psihoterapijo v okviru Nove univerze. To razkritje jasno kaže na mamljivost tega področja predvsem v luči dobičkonosnosti in javnega financiranja zasebnih interesov.

Naše pomisleke dodatno krepi tudi dejstvo, da zakon ne postavlja dovolj strogih meril za nadzor nad terapevtskimi smermi. Izobraževalnimi programi. v sistem lahko vstopajo prakse in metode, ki niso znanstveno utemeljene ali so ideološko obremenjene. Med njimi tudi nekatere oblike družinske terapije, ki izhajajo iz doktrin verskih ustanov. Duševno zdravje mora biti področje, kjer se odločitve sprejemajo na podlagi dokazov stroke in javnega interesa, ne pa prepričanj, ki v terapevtski proces ne sodijo.

Med postopkom smo večkrat opozorili, da brez trdnih varovalk zakon ne bo dosegel svojega osnovnega namena. Predlagali smo mehanizme za preprečevanje konflikta interesov. Za neodvisno in transparentno akreditacijo terapevtskih programov ter za razvoj javne mreže psihoterapevtskih storitev. Pa tudi, da se javna sredstva ne usmerijo k zasebnikom brez jasnega zagotovila, da bodo ti dejansko delovali v javnem interesu, vendar zakon teh varovalk ne vsebuje. Od zdravstvenega sistema v Levici pričakujemo, da pospešeno okrepi centre za duševno zdravje, ker se vsi zavedamo, da je duševnih stisk v družbi iz dneva v dan vse več, dostopnosti do javnih duševno zdravstvenih storitev premalo. Ljudje v stiski pa so prepuščeni kaosu in zakonu Divjega zahoda na nereguliranem trgu.

Odločitev ni preprosta. Po eni strani so to ljudje v duševni stiski, ki zaradi prešibkih kapacitet javnega zdravstvenega sistema ostajajo brez dovolj hitrega dostopa do psihoterapevtskih storitev in so prepuščeni raznim kot žafran dragim mazačem. Po drugi strani pa je tu kup resnih pomislekov, ki sem jih navedla v stališču. Hvala lepa.

Klakočar Zupančič: Hvala lepa, končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ponovno odločanje o Zakonu o psihoterapevtski dejavnosti bomo opravili danes v okviru glasovanj in s tem zaključujem to točko dnevnega reda.

PRILOGA 2

Govor Jasne Humar, generalne direktorice direktorata za zdravstveno varstvo na ministrstvu za zdravje, ko je predstavila stališče Vlade Republike Slovenije do predloga odločilnega veta Državnega sveta na njegovi 22. izredni seji, 29. oktobra 2025.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki!

Zakon o psihoterapevtski dejavnosti nastaja že 20 let. 20 let je že, odkar so bile dane prve pobude, da se to področje uredi in kar je bilo prepoznano, da področje ni pravilno urejeno. V tem sklicu in v tej vladi zakon pripravljamo že 3 leta. V tem času so potekali številni pogovori z različnimi skupinami stroke, z različnimi skupinami uporabnikov. Ob vsem tem se zavedamo, da psihoterapija tako ali drugače v Sloveniji obstaja. Če vtipkate v google psihoterapevt, boste našli stotine objav, reklam inštitutov, skupin, klinik, ki trdijo, da imajo certificirane psihoterapevte in da so za vas v tem trenutku najboljši. Lahko si izberete kakšnega boste imeli, imate slike, da lahko izberete, kateri vam je najbolj všeč. Torej psihoterapija ta trenutek v Sloveniji obstaja. Sprašujem pa se in vsi se sprašujemo, kakšne so licence, ki jih ti psihoterapevti imajo, kakšne so te specializacije, ki jih ti psihoterapevti reklamirajo. In ni odgovorov dobre ali slabe, prave ali napačne. Odgovor je NE VEMO. Ne vemo je odgovor zato, ker je to področje popolnoma neregulirano. Že v trenutku, ko je bilo Ministrstvo za zdravje tisto, ki je bilo identificirano kot ministrstvo, ki naj pripravi zakonodajo o psihoterapiji, je bilo seveda jasno, da je to zdravstvena dejavnost. Ker ne vem, zakaj bi drugače ministrstvo za zdravje ukvarjalo s to tematiko.

Psihoterapevti se ukvarjajo z ranljivo skupino ljudi. Res je, ranljivi smo ne samo takrat, ko gre za duševno bolezen, ampak tudi takrat ko smo v stiski in potrebujemo pomoč zaradi takšnih ali drugačnih duševnih okoliščin. Vendar ta trenutek ljudje, ki iščejo pomoč psihoterapevta, nimajo nobene zaščite. Ker niso zdravstvena dejavnost, zanje ne velja zakon o pacientovih pravic, ne morejo iskati pomoči zastopnikov pacientovih pravic, ne morejo iskati pomoči Komisije za varstvo pacientovih pravic. Lahko iščejo pomoč Tržnega inšpektorata, lahko

iščejo pomoč zaradi kršenja pravic uporabnikov. Ampak to ni to, to so ljudje, ki so pomoč poiskali zaradi zdravja v širšem smislu. WHO pove, da zdravje ni samo odsotnost bolezni, zdravje je tudi duševno in socialno blagostanje. Torej odgovor na to, ali je psihoterapija zdravstvena dejavnost, je povsem jassen. Seveda je in odzivanje tega v druge vode je lahko v interesu samo tistim, delajo tisti, ki ne želijo, da se področje psihoterapije uredi, ki ne želijo, da se ljudje na tem področju izobrazijo.

Predlagatelji naštevajo številna strokovna združenja, ki psihoterapiji, urejeni tako kot je urejena v tem zakonu, nasprotujejo. Ja, res je. Podpisalo je več kot 40 Razširjenih strokovnih kolegijs. V resnici pa so samo trije tisti, ki karkoli vejo o psihoterapiji. Oprostite, RSK za kirurgijo? Jaz sem kirurg, o psihoterapiji sem se največ naučila v zadnjih mesecih, ko sem se ukvarjala z zakonom. To, da si zdravnik, ne pomeni, da kaj veš o psihoterapiji. Moraš biti klinični psiholog, psihiater ali pedopsihiater, potem lahko sploh karkoli rečeš in poveš o tem. Ob tem pa imamo seveda številne ljudi in številna združenja, ki imajo psihoterapijo kot svojo edino karierno pot, ki niso zdravniki, so pa psihoterapevti. In te ljudi želimo na primeren način vključiti v zdravstveni sistem. Primeren način pomeni s temeljitim preverjanjem njihovega znanja in z zavezo k poklicnemu kodeksu. Psihoterapevti, ki danes delajo z najbolj občutljivimi, najbolj ranljivimi nimajo svojega poklicnega kodeksa sprejetega. Tudi to zahteva ta zakon. Zahteva ustanovitev Zbornice za psihoterapijo, zahteva sprejetje kodeksa, zahteva, da se bodo vsi psihoterapevti tega kodeksa držali in predvideva globe in sankcije. Z vključitvijo v zdravstveni sistem pa padejo tudi pod vpliv vseh ostalih zdravstvenih zakonov, torej veljajo zanje vse globe in sankcije, ki veljajo za ostale zdravstvene delavce.

In izjema vključeni v zdravstveni sistem brez da bi imeli poklic s področja zdravstva. Saj niso edini! Saj v zdravstvu imamo fizike, pedagoge, pa še koga, ki ni rezultat šolanja na zdravstveni ali medicinski fakulteti. Naredijo pa strokovni izpit pri Ministrstvu za zdravje. In strokovni izpit je predviden tudi za psihoterapevte. Ne samo to, za psihoterapevte so predvideni strožji pogoji kot za marsikatero drugega zdravstvenega delavca. Poleg tega da morate za vstop v izobraževanje iz psihoterapije imeti osmo stopnjo izobrazbe, torej univerzitetno izobrazbo, sam zakon predpisuje še 2680 ur in najmanj 4 leta usposabljanja. Res vsebine usposabljanja niso povsem natančno našteje v zakonu, ampak tudi za specialista kirurga niso, to sprejme zbornica, to je podzakonski akt, ki ga sprejme in potrdi ministrstvo in enako predvideva ta zakon tudi za psihoterapevte. Še več, psihoterapevti bodo morali opraviti dodatno šolanje za vsak pristop, ki ga bodo izvajali, in sicer dodatnih 680 ur. Recite kirurgom, da bodo morali za vsako operacijo, ki jo bodo delali, na dodatnih 680 ur izobraževanja.

Nemogoče, noben ne bi sprejel tega.

Poleg tega je eden izmed očitkov, da bodo lahko samostojno delali že po 120 urah ali splošno, kot so napisali predlagatelji, po 3 tednih. Prosim, preberite natančneje zakon. Kot prvo govorimo o 240 urah teoretičnega izobraževanja, in drugo, govorimo o najmanj enem letu. Torej po enem letu in po 240 urah teoretičnega izobraževanja se bodo lahko vpisali na listo kandidatov za psihoterapevta in delali pod nadzorom. Toliko okrog izobraževanja.

In še nekaj dodatno prinaša ta zakon. Ta zakon daje psihoterapevtom obveznost, da v primeru, da prepoznajo psihično bolezen napotijo pacienta k psihologu. Obveznost! Te obveznosti ta trenutek nimajo.

Delitev, kdaj je psihoterapija samo podpora in kdaj je zdravljenje, to je tako kot delitev tega, kdaj ima človek duševno bolezen in kdaj je v stresu in stiski. Nemogoče je, tu gre za prehajanje iz enega stanja v drugo.

In ne, ni res, ta zakon ni nastal zaradi reševanja dolgih čakalnih vrst v zdravstvu. Ta zakon je nastal zaradi konkretne potrebe ljudi, ki se vključujejo v psihoterapevtske obravnave, pa ne dobijo tistega, kar jim je bilo obljubljeno in kar so si želeli. Ne samo to, ne da se jim stanje ne izboljša, lahko se jim celo poslabša in se nimajo v resnici na koga obrnit. Ker niso zdravstvena dejavnost, niso pacienti. In se Ministrstva za zdravje ta trenutek ne tičejo.

Kar se tiče zdravstvenega zavarovanja in denarja. Ja, zakon predvideva možnost vključitve te storitve v košarico pravi obveznega zdravstvenega zavarovanja. Je ne vključuje direktno, omogoča možnost. Najprej mora biti ustanovljena Zbornica psihoterapevtov, potem morajo biti postavljene strokovne podlage in potem lahko Zavod za določene indikacije to vključi v košarico pravic. In potem se lahko izračuna, koliko bo to stalo. Tudi zakon predvideva, da bo to zelo postopno vključevanje, premišljeno in res tam, kjer od tega lahko pričakujemo dodano vrednost. Tako da so skrbi in pomisleki o tem, da bo zaradi psihoterapije okrnjeno financiranje drugih storitev na podlagi duševnega zdravja ta trenutek povsem odveč.

Tudi država in ministrstvo se ves čas zavezujejo, da bodo krepili klinično psihologijo in psihiatrijo. Nenazadnje imamo uvedeno že nekaj let financiranje specializacij klinične psihologije s strani Ministrstva za zdravje, tako da Ministrstvo absolutno prepozna, da je to zelo pomembno in da za tiste ljudi, ki imajo zares duševne bolezni, ki zahtevajo multidisciplinarne time s psihiatrom in s kliničnim psihologom, za te moramo narediti več in jim moramo dati to možnost in bomo še naprej.

Analiza stanja. Ali ste analizirali stanje? Ja, smo poskušali, ampak, ker področje ni regulirano, je nemogoče vedeti, kdo to počne, je nemogoče vedeti in zahtevati od njega, da nam pove, kakšno izobrazbo ima. Je nemogoče zahtevati,

da nam pove, po kakšnih standardih kakovosti in varnosti dela. Je nemogoče ugotavljati, kakšni so rezultati njihovega zdravljenja. Je nemogoče, ker jih ni. V zdravstvu ne obstajajo.

Tako da spoštovane svetnice in svetniki, razumem vaše pomisleke. Vedno je tako, ko urejamo neko novo področje in prav je tako, da o tem zelo široko govorimo in se zelo široko pogovarjamo. Vendar ministrstvo je prepričano, da je ta zakon nujno potreben, da je potreben zato, da lahko to področje začnemo urejati in da moramo nehati tiščati glavo v pesek in se delati, kot da to v Sloveniji ne obstaja. Tako da lepo prosim, če lahko tudi sami z vsem svojim znanjem, vedenjem in modrostjo tudi danes presodite, da je to nekaj dobrega za državo predvsem pa nekaj dobrega za vse naše državljane. Najlepša hvala.

PRILOGA 3

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR
Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana
t: 01 478 96 94, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 500-01/25-26/
Datum: 23. oktober 2025

EPA 2061-IX

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 23. 10. 2025 SPREJEL ZAKON O PSIHOTERAPEVTSKI DEJAVNOSTI (ZPtD) V NASLEDNJEM BESEDILU:

ZAKON

O PSIHOTERAPEVTSKI DEJAVNOSTI (ZPtD)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebinska)

Ta zakon določa pogoje za opravljanje psihoterapevtske dejavnosti, pravice in dolžnosti uporabnice oziroma uporabnika (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) v psihoterapevtski obravnavi, pogoje za izvajanje psihoterapevtske obravnave, naloge nosilca javnega pooblastila in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

2. člen (uporaba zakona, ki ureja zdravstveno dejavnost)

Za izvajanje psihoterapevtske dejavnosti se za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, uporablja zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost.

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) je oseba, ki se strokovno usposablja za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt.
2. Kandidatura je status kandidata med strokovnim usposabljanjem za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt.
3. Licenca je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost psihoterapevta za samostojno izvajanje vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu.
4. Osebna izkušnja je udejstvovanje kandidata ali psihoterapevta kot uporabnika v individualni ali skupinski psihoterapevtski obravnavi.
5. Psihoterapevt oziroma psihoterapevtka (v nadaljnjem besedilu: psihoterapevt) je oseba, ki ima licenco iz 19. člena tega zakona.

6. Psihoterapevtska dejavnost je zdravstvena dejavnost, ki jo opravljajo psihoterapevti z namenom splošne, selektivne in indicirane preventive, zgodnje in nadaljevalne kurative ter preprečevanje ponovitev in poslabšanj težav v duševnem zdravju, podporo pri rehabilitaciji, ter obravnavo drugih duševnih stanj, ki ne spadajo v nobeno od omenjenih kategorij, a pri uporabniku lahko povzročijo stisko oziroma zanj predstavljajo težavo. Psihoterapevtska dejavnost temelji na psihoterapevtski obravnavi.
7. Psihoterapevtska intervencija je posamezna načrtovana interakcija, ki je integralni del psihoterapevtske obravnave, z namenom izboljšanja duševnega stanja uporabnika in predstavlja praktično uporabo psihoterapevtskega pristopa, iz katerega izhaja. Psihoterapevtska intervencija se izvaja tudi kot integralni del druge poklicne obravnave, ki jo izvaja oseba v skladu s kompetencami, pridobljenimi v okviru svojega poklicnega usposabljanja.
8. Psihoterapevtska obravnava je celovita in načrtovana individualna, partnerska, družinska ali skupinska obravnava duševnih stanj. Psihoterapevtska obravnava predstavlja strukturiran in ciljno usmerjen psihoterapevtski proces, ki vključuje sistematično uporabo psihoterapevtskih intervenc, vzpostavitev in uporabo psihoterapevtskega odnosa ter izvajanje drugih podpornih aktivnosti, z namenom doseganja vnaprej opredeljenih psihoterapevtskih ciljev, ki upoštevajo tudi individualne potrebe in želje uporabnika. Vrsti psihoterapevtske obravnave sta psihoterapevtska obravnava odraslih in psihoterapevtska obravnava otrok, razen kadar gre za psihoterapevtsko obravnavo odraslih in otrok v okviru družine. Pri psihoterapevtski obravnavi se uporablja en ali več dovoljenih psihoterapevtskih pristopov.
9. Psihoterapevtski pristop je splošni konceptualni temelj, model, teorija in filozofija o razumevanju razvoja osebnosti, človekovega mišljenja, čustvovanja in vedenja ter skupek teoretičnih konceptov glede razumevanja psihoterapije v določenem pristopu. Opredeljuje strategije psihoterapevtske obravnave in psihoterapevtske intervence.
10. Psihoterapija je samostojna interdisciplinarna znanstvena veda o obravnavi duševnih stanj.
11. Supervizija je formaliziran in strukturiran proces refleksije, podpore in nadzora nad izvajanjem psihoterapevtske obravnave psihoterapevta ali kandidata, z namenom zagotavljanja varnosti, etičnosti, kakovosti in učinkovitosti psihoterapevtske obravnave ter strokovnosti njene izvedbe. Supervizija se lahko izvaja individualno ali skupinsko.
12. Supervizor oziroma supervizorka (v nadaljnjem besedilu: supervizor) je psihoterapevt, ki je pridobil naziv supervizor v skladu s 15. členom tega zakona in izvaja supervizijo.
13. Učiteljica oziroma učitelj (v nadaljnjem besedilu: učitelj) je psihoterapevt, ki je pridobil naziv učitelj v skladu s 14. členom tega zakona.
14. Učna ambulanta je izvajalec strokovnega usposabljanja, kjer poteka delo kandidata z uporabnikom pod supervizijo.
15. Uporabnik je oseba, ki je vključena v psihoterapevtsko obravnavo. Uporabnik je pacient po zakonu, ki ureja pacientove pravice.

II. PSIHOTERAPEVTSKI DEJAVNOST IN OBRAVNAVA

4. člen (psihoterapevtska obravnava)

(1) Psihoterapevtska obravnava se v skladu s tem zakonom izvaja v dovoljenih psihoterapevtskih pristopih, ki jih določi ministrica oziroma minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister), na predlog Zbornice psihoterapevtov Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

(2) Psihoterapevski pristopi temeljijo na znanstveno-raziskovalnih ugotovitvah in z dokazi podprtih načelih oziroma na praksi podprtih dokazih. Podrobnejša merila in kriterije za priznavanje, evalvacijo in spremljanje kakovosti psihoterapevtskih pristopov, ki temeljijo na sodobnih mednarodnih praksah, metodologijah in strokovnih standardih, določi minister.

5. člen

(pogoji za izvajanje psihoterapevtske obravnave)

(1) Psihoterapevt sme samostojno izvajati vrsto psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu ob:

- dopolnjenem 28. letu starosti,
- izpolnjevanju pogojev iz 63., 63.a in 64. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPdve, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ, 14/23 – odl. US, 84/23 – ZDOsk-1, 102/24 – ZZKZ in 32/25),
- izpolnjevanju strokovne usposobljenosti za izvajanje psihoterapevtske obravnave iz prvega odstavka 9. ali 10. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za samostojno izvajanje vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu za psihoterapevta ne zahteva opravljenega pripravišтва.

(3) Kandidat k strokovnemu izpitu pristopi po opravljenem strokovnem usposabljanju za izvajanje psihoterapevtske obravnave iz 9. oziroma 10. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe tega člena lahko oseba pri svojem delu uporablja posamezne psihoterapevtske intervence, ki so integralni del njene prakse v skladu z obsegom kompetenc, pridobljenih v okviru svojega poklicnega usposabljanja, in ne predstavljajo psihoterapevtske obravnave v skladu s tem zakonom.

(5) Zdravnik specialist psihiatrije, zdravnik specialist otroške in mladostniške psihiatrije in specialist klinične psihologije izvaja psihoterapevtsko obravnavo kot integralni del samostojnega opravljanja svojega poklica, v obsegu kompetenc, pridobljenih v okviru poklicnega usposabljanja iz posameznega psihoterapevtskega pristopa. Pri tem smiselno upoštevajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na kakovost, varnost ter strokovne in etične standarde psihoterapevtske obravnave. Za izvajanje psihoterapevtske dejavnosti je potrebna licenca iz 19. člena tega zakona.

6. člen

(kodeks poklicne etike in strokovni standardi)

(1) Psihoterapevt in kandidat psihoterapevtsko dejavnost izvajata v skladu s kodeksom poklicne etike in strokovnimi standardi psihoterapevtske dejavnosti.

(2) Standardi psihoterapevtske dejavnosti so pravila izvajanja psihoterapevtske dejavnosti, ki določajo strokovne pristope za izvajanje posameznega psihoterapevtskega pristopa.

(3) Kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevtske dejavnosti sprejme zbornica.

7. člen

(ravnanje z dokumentacijo po prenehanju opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Ko psihoterapevt preneha z opravljanjem zasebne psihoterapevtske dejavnosti upošteva voljo uporabnika pri ravnanju z dokumentacijo oziroma prenosu dokumentacije. V primeru prenosa dokumentacije drugemu psihoterapevtu, to lahko stori zgolj s soglasjem uporabnika.

(2) Če psihoterapevt do prenehanja opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti ni pridobil soglasja uporabnika glede ravnanja z dokumentacijo in ni določil prevzemnika iz prejšnjega odstavka, imenuje zbornica začasnega upravitelja zdravstvene dokumentacije, ki mora pozvati uporabnika, da izrazi voljo glede svoje zdravstvene dokumentacije.

(3) V vseh drugih primerih se z zdravstveno dokumentacijo ravna na način, kot to določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost.

8. člen

(odgovornost psihoterapevta)

(1) Psihoterapevt oziroma kandidat, ki pri uporabniku oceni nastanek duševnega stanja, ki je potencialno nevarno za njegovo zdravje in življenje ter bi zato potreboval širšo strokovno ali zdravstveno obravnavo, ki presega kompetence psihoterapevta oziroma kandidata, mora uporabnika nemudoma usmeriti na obravnavo k ustreznemu strokovnjaku. Predlog se vpiše v zdravstveno dokumentacijo uporabnika.

(2) Psihoterapevt oziroma kandidat za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost.

(3) Psihoterapevt oziroma kandidat ne vnaša svojih osebnih, ideoloških, političnih in verskih prepričanj v poklicno delo.

III. USPOSABLJANJE IN IZOBRAŽEVANJE

9. člen

(strokovno usposabljanje)

(1) Oseba je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave, ko po pridobitvi izobrazbi iz psihološke, pedagoške, socialne ali zdravstvene izobraževalne smeri, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven, v skladu z akreditiranimi izobraževalnimi programi v Republiki Sloveniji, opravi naslednje vsebine:

- najmanj 1200 ur osnovnih znanj s področja psihoterapije in psihoterapiji sorodnih ved, od tega najmanj 300 ur usposabljanja na področju duševnega zdravja in drugih strokovno sorodnih dejavnosti (aktivna ali pasivna udeležba na kongresih in izobraževanjih, raziskovalno delo, pisanje strokovnih in znanstvenih člankov ter druge strokovne literature), kar dokazuje s potrdilom supervizorja,

- najmanj 600 ur teoretičnih vsebin s področja psihoterapevtskega pristopa, kar dokazuje s potrdilom učitelja, ki je usposobljen za posamezen psihoterapevtski pristop in vrsto psihoterapevtske obravnave,
- najmanj 180 ur osebne izkušnje, pri čemer morata prevladujoč psihoterapevtski pristop in vrsta psihoterapevtske obravnave obsegati najmanj 150 ur, najmanj 40 ur osebne izkušnje pa mora biti opravljenih pri istem psihoterapevtu, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco,
- najmanj 650 ur izvajanja vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod supervizijo in najmanj 200 ur srečanj s supervizorjem, v obdobju, ki ni krajše od dveh let in poteka v prevladujočem psihoterapevtskem pristopu in vrsti psihoterapevtske obravnave, kar dokazuje s potrdilom supervizorja,
- zaključno preverjanje, ki obsega preverjanje teoretičnega znanja in praktičnega prikaza dela iz psihoterapevtskega pristopa in vrste psihoterapevtske obravnave ter upošteva posebnosti posameznega pristopa, kar dokazuje s potrdilom o opravljenem zaključnem preverjanju.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka traja najmanj štiri leta. Usposabljanje iz prve alineje prejšnjega odstavka izvaja strokovnjak s področja duševnega zdravja, psihoterapije, psihiatrije, otroške in mladostniške psihiatrije ali klinične psihologije.

(3) Usposabljanje iz prve alineje prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje vsebine:

1. teorije človeškega psihološkega razvoja in teorije osebnosti,
2. osnovne teorije psihoterapije in osnovne vrste ter raznolikosti psihoterapevtskih pristopov,
3. osnovna znanja s področja psihopatologije in duševnih motenj ter vrste njihovih klasifikacij,
4. etične in pravne vidike psihoterapevtskega dela, osnove raziskovalnega dela in metodologije raziskovanja s področja psihoterapije.

(4) Usposabljanje iz druge alineje prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje vsebine:

1. diagnostiko, vključno z diferencialno diagnostiko, ki podpira psihoterapevtski proces,
2. poglobljena znanja in veščine iz temeljnih in uporabnih disciplin psihoterapije,
3. osnove interdisciplinarnega dela na področju duševnega zdravja,
4. poglobljena znanja in veščine izbranega psihoterapevtskega pristopa, znanja, potrebna za integracijo interdisciplinarnih znanj, ter znanja in veščine iz različnih priznanih psihoterapevtskih pristopov, metod in tehnik.

(5) Zaključno preverjanje iz pete alineje prvega odstavka tega člena je pisno in ustno ter poteka pred tričlansko komisijo, ki jo imenuje zbornica in jo sestavljajo psihoterapevti z licenco iz psihoterapevtskega pristopa, za katerega se izvaja zaključno preverjanje. Za dokazilo o opravljenem zaključnem preverjanju se šteje tudi dokazilo, pridobljeno v tujini, katerega ustreznost presodi zbornica.

(6) Podrobnejšo vsebino ustreznega usposabljanja in vsebino ter način izvajanja zaključnega preverjanja določi zbornica v soglasju z ministrom.

(7) Če je oseba v okviru pridobljene izobrazbe iz prvega odstavka tega člena že opravila vsebine od prve do pete alineje istega odstavka, zbornica, na zahtevo osebe, odloči o vsebinah, ki se mu priznajo kot opravljene, in vsebine, ki jih mora oseba opraviti do zaključnega preverjanja iz četrtega odstavka tega člena.

10. člen (akademsko izobraževanje)

Poleg osebe iz prvega odstavka 9. člena tega zakona je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave tudi oseba, ki je v okviru akreditiranega študijskega programa v Republiki Sloveniji pridobila strokovno izobrazbo s področja vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven in vključuje vsebine iz prvega odstavka 9. člena tega zakona.

11. člen (strokovno usposabljanje za drugi pristop)

(1) Če je psihoterapevt že opravil vsebine iz 9. oziroma 10. člena tega zakona za izvajanje ene vrste psihoterapevtske obravnave v izbranem psihoterapevtskem pristopu, mora za izvajanje druge vrste psihoterapevtske obravnave v izbranem psihoterapevtskem pristopu opraviti dodatne vsebine v obsegu:

- najmanj 360 ur teoretičnih vsebin s področja psihoterapevtskega pristopa, kar dokazuje s potrdilom učitelja, ki je usposobljen za posamezen psihoterapevtski pristop in vrsto psihoterapevtske obravnave,
- najmanj 100 ur osebne izkušnje, pri čemer morata prevladujoč psihoterapevtski pristop in vrsta psihoterapevtske obravnave obsegati najmanj 60 ur, najmanj 40 ur osebne izkušnje pa mora biti opravljenih pri istem psihoterapevtu, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco,
- najmanj 400 ur izvajanja psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod supervizijo, ki obsega najmanj 120 ur srečanj s supervizorjem, v obdobju, ki ni krajše od enega leta ter poteka v prevladujočem psihoterapevtskem pristopu in vrsti psihoterapevtske obravnave, kar dokazuje s potrdilom supervizorja,
- zaključno preverjanje, ki obsega preverjanje teoretičnega znanja in praktičnega prikaza dela iz psihoterapevtskega pristopa in vrste psihoterapevtske obravnave ter upošteva posebnosti posameznega pristopa, kar dokazuje s potrdilom o opravljenem zaključnem preverjanju.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka traja najmanj dve leti.

12. člen (kandidat)

(1) Naziv kandidat oseba pridobi v okviru usposabljanja iz 9. in 10. člena tega zakona pred začetkom opravljanja usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona in ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. je pridobila izobrazbo s področja psihoterapije, ki ustreza najmanj izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 7. raven oziroma ima pridobljeno ustrezno izobrazbo iz prvega odstavka 9. člena tega zakona;
2. se v skladu z 9. ali 10. členom tega zakona izobražuje za pridobitev izobrazbe psihoterapevt;
3. je opravila najmanj 120 ur usposabljanja iz prve alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom supervizorja, in najmanj 120 ur usposabljanja iz druge alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona v obdobju najmanj enega leta;

4. ima opravljeno usposabljanje s področij psihoterapevtskega kliničnega dela z uporabniki, pomena psihoterapevtskega odnosa, diagnostike, etike, teorij človeškega razvoja in teorij psihopatologije. Prav tako mora to obsegati praktična znanja (simulacije dela z uporabniki), prek katerih študent spozna delo na primeru prakse. Omenjena znanja so lahko specifična za posamezen pristop. Podrobnejšo vsebino določi zbornica;
5. predloži pozitivno mnenje supervizorja za pridobitev naziva kandidat;
6. ima opravljenih najmanj 40 ur osebne izkušnje in je aktivno vključena v osebno izkušnjo, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco.

(2) Oseba pri zbornici poda vlogo za opravljanje kandidature, ki lahko traja največ šest let. Za čas kandidature zbornica kandidata vpiše v register kandidatov iz 17. člena tega zakona.

(3) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena lahko pri zbornici poda vlogo za pridobitev naziv kandidata tudi oseba, ki še ni dopolnila 28 let, vendar je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave v skladu s prvim odstavkom 9. ali 10. člena tega zakona.

(4) Kandidat sme izvajati vrsto psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod vodstvom supervizorja.

(5) Kandidat pod supervizijo opravi najmanj 100 ur usposabljanja s področja obravnave duševnih stanj pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti na primarni, sekundarni oziroma terciarni ravni zdravstvene dejavnosti v okviru multidisciplinarnega zdravstvenega tima.

(6) Kandidat je v okviru javne zdravstvene mreže zaposlen na delovnem mestu kandidata.

(7) Kandidat mora supervizorju redno poročati o številu obravnavanih oseb in zahtevnosti psihoterapevtske obravnave, ki jo izvaja.

13. člen (učna ambulanta)

(1) Izvajanje strokovnega usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona se izvaja v učni ambulanti.

(2) Za pridobitev naziva učna ambulanta lahko zaprosi izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki ima zaposlenega psihoterapevta z licenco in ima naziv supervizor v skladu s tem zakonom.

(3) Minister s soglasjem ministra, pristojnega za visokošolsko izobraževanje, določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvajalec zdravstvene dejavnosti za izvajanje strokovnega usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona.

(4) Izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje strokovnega usposabljanja iz prejšnjega odstavka, ministrstvo podeli naziv učna ambulanta.

(5) Učna ambulanta omogoči izvedbo strokovnega usposabljanja kandidatu iz 12. člena tega zakona.

14. člen (učitelj)

(1) Naziv učitelj pridobi psihoterapevt z licenco, ki ima najmanj pet let delovnih izkušenj v okviru samostojnega izvajanja psihoterapevtskih obravnav in se dodatno usposobi za učitelja v psihoterapevtskem pristopu. Učitelj lahko uči le v psihoterapevtskem pristopu, za katerega je pridobil naziv učitelj.

(2) Podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva učitelj določi zbornica v soglasju z ministrom.

15. člen (supervizor)

(1) Naziv supervizor pridobi psihoterapevt z licenco, ki ima najmanj pet let delovnih izkušenj v okviru samostojnega izvajanja psihoterapevtskih obravnav in se dodatno usposobi za supervizorja v psihoterapevtskem pristopu. Supervizor lahko izvaja supervizijo le v psihoterapevtskem pristopu, za katerega je pridobil naziv supervizor.

(2) Supervizor pri psihoterapevtski obravnavi, ki jo izvaja kandidat, spremlja strokovni razvoj kandidata, predlaga dodatne ukrepe na tem področju in ga podpira, spremlja strokovnost, kakovost, etično ustreznost ter sorazmernost obsega in zahtevnosti psihoterapevtske obravnave ter ob sumu na konflikt interesov kandidata in uporabnika varuje dobrobit uporabnika.

(3) Podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva supervizor določi zbornica v soglasju z ministrom.

IV. REGISTER PSIHOTERAPEVTOV IN REGISTER KANDIDATOV

16. člen (register psihoterapevtov)

(1) Zbornica vodi register psihoterapevtov. Osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 5. člena tega zakona, po opravljenem strokovnem izpitu zbornica vpiše v register psihoterapevtov po uradni dolžnosti ali na njeno zahtevo.

(2) Za vodenje registra psihoterapevtov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

1. osebno ime, rojstni datum in kraj rojstva,
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
3. državljanstvo,
4. izobrazbo, strokovni oziroma znanstveni naslov, tuj strokovni oziroma znanstveni naslov ali tuj naziv strokovne izobrazbe,
5. datum, vrsta in trajanje podeljene licence,
6. izrečene ukrepe zaradi kršitve kodeksa,
7. pridobljeni strokovni naziv učitelj in podatek o psihoterapevtskem pristopu, v katerem lahko uči,
8. pridobljen strokovni naziv supervizor in podatek o psihoterapevtskem pristopu, v katerem lahko izvaja supervizijo,
9. datum opravljenega strokovnega izpita,
10. psihoterapevtski pristop, v katerem lahko izvaja psihoterapevtsko obravnavo.

- (3) Od zasebnih psihoterapevtov zbornica zbira tudi naslednje podatke:
- datum začetka in prenehanja opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti,
 - področje in kraj opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti,
 - datum, področje in trajanje podeljene koncesije.

(4) O vsaki spremembi podatkov iz tega člena psihoterapevt obvesti zbornico v 30 dneh po nastanku spremembe.

(5) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za zdravje (v nadaljevanju: ministrstvo).

17. člen (register kandidatov)

(1) Osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega ali tretjega odstavka 12. člena tega zakona, zbornica vpiše v register kandidatov na njegovo zahtevo.

(2) Za vodenje registra kandidatov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

1. osebno ime, rojstni datum in kraj rojstva,
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
3. državljanstvo,
4. izobrazbo, strokovni oziroma znanstveni naslov, tuj strokovni oziroma znanstveni naslov ali tuj naziv strokovne izobrazbe,
5. izrečene ukrepe zaradi kršitve kodeksa.

(3) O vsaki spremembi podatkov iz prejšnjega člena kandidat obvesti zbornico v 30 dneh po nastanku spremembe.

18. člen (izbris iz registra psihoterapevtov in registra kandidatov)

(1) Izbris iz registra psihoterapevtov oziroma registra kandidatov se opravi:

1. če psihoterapevt oziroma kandidat pisno izjavi, da ne želi biti več vpisan v register,
2. ob smrti psihoterapevta oziroma kandidata,
3. če je psihoterapevt oziroma kandidat obsojen za kaznivo dejanje iz poglavja kazenskega zakonika zoper človekovo zdravje (trajno).

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka psihoterapevt oziroma kandidat vloži zahtevo za izbris iz registra.

(3) Postopek za izbris iz registra iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena začne zbornica po uradni dolžnosti.

(4) Po pravnomočnosti odločbe o izbrisu iz registra psihoterapevtov oziroma registra kandidatov ni dovoljeno opravljati poklica psihoterapevt oziroma kandidata.

(5) Psihoterapevt oziroma kandidat, ki je izbrisan iz registra na njegovo zahtevo, lahko ponovno vloži zahtevo za vpis v register.

(6) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo.

(7) Zbornica v soglasju z ministrom podrobneje predpiše postopek in pogoje za vpis ter izbris iz registra psihoterapevtov in registra kandidatov.

V. PODELJEVANJE, PODALJŠEVANJE IN ODVZEM LICENCE

19. člen (licenca)

(1) Osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 5. člena tega zakona za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt, zbornica podeli licenco po uradni dolžnosti.

(2) Zbornica licenco podeli za določen čas, za dobo sedmih let.

(3) Psihoterapevt mora pred iztekom veljavnosti licence pri zbornici podati vlogo za podaljšanje licence, s predloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za podaljšanje licence. Če psihoterapevt ne predloži ustreznih dokazil, mora pri zbornici opraviti preizkus strokovne usposobljenosti.

(4) Psihoterapevt, ki prvič ne opravi uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali prvič ne pride na preizkus strokovne usposobljenosti v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem področju.

(5) Po končanem dodatnem strokovnem izpopolnjevanju iz prejšnjega odstavka lahko psihoterapevt še enkrat opravlja preizkus strokovne usposobljenosti.

(6) Psihoterapevt lahko pristopi k preizkusu strokovne usposobljenosti trikrat.

(7) Zbornica v soglasju z ministrom podrobneje določi način in postopek pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence.

(8) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo.

20. člen (odvzem licence)

(1) Zbornica lahko psihoterapevtu začasno, za največ pet let, odvzame licenco zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu.

(2) Trajni odvzem licence se lahko izreče zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, kadar je takšno ravnanje psihoterapevta povzročilo trajne hujše posledice na zdravju ali smrt uporabnika.

(3) Zbornica psihoterapevtu začasno ali trajno odvzame licenco:

1. če ugotovi, da psihoterapevt ne izpolnjuje pogojev ali ni pridobil dokazil o izpolnjevanju pogojev za opravljanje poklica psihoterapevt iz 5. člena tega zakona (za čas neizpolnjevanja pogojev),
2. če postane psihoterapevt nezmožen opravljati poklic psihoterapevta (za čas nezmožnosti),
3. če mu je bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica (za čas izrečenega varnostnega ukrepa),
4. če se ugotovi, da psihoterapevt s svojim delom ali zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake ogroža zdravje ali življenje uporabnika (začasno do pet let),
5. če v roku ne odpravi pomanjkljivosti, ugotovljenih pri nadzoru (trajno),
6. če so bile ugotovljene hujše kršitve kodeksa (trajno),

7. na predlog pristojnega inšpektorata ali drugega pristojnega organa iz 33. člena tega zakona (začasno do sedem let ali trajno),
8. če je obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zavora šestih mesecev ali na hujšo kazen (za čas izrečene kazni),
9. če je obsojen za kaznivo dejanje iz poglavja kazenskega zakonika zoper človekovo zdravje (trajno).

(4) Zbornica v treh dneh od dneva pravnomočne odločbe o začasem ali trajnem odvzemu licence psihoterapevta obvesti izvajalca psihoterapevtske dejavnosti, pri katerem je psihoterapevt zaposlen.

(5) Zbornica v treh dneh od dneva pravnomočne odločbe o začasem ali trajnem odvzemu licence psihoterapevtu o tem prek informacijskega sistema za notranji trg, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije.

(6) V obvestilu iz prejšnjega odstavka se navedejo naslednji podatki o psihoterapevtu:

- osebno ime, naslov bivališča, datum in kraj rojstva psihoterapevta,
- podatek o zbornici kot organu, ki je sprejel odločitev o odvzemu licence,
- obseg omejitve ali prepovedi opravljanja dela psihoterapevta in
- obdobje, za katerega velja odvzem licence.

(7) Zbornica nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije o ponovni podelitvi licence psihoterapevtu, vključno z datumom podelitve licence.

(8) Če so pri kandidatu ugotovljene okoliščine iz tretjega odstavka tega člena, zbornica po uradni dolžnosti prične postopek za prenehanje naziva kandidata.

VI. ZBORNICA

21. člen (splošno)

(1) Psihoterapevti se združujejo v zbornico, ki zastopa njihove strokovne, poklicne, socialne in ekonomske interese, skrbi za ugled in čast psihoterapevtskega poklica in psihoterapevtske dejavnosti ter izpolnjevanje dolžnosti psihoterapevtov in enakopravno zastopa vse dovoljene psihoterapevtske pristope.

(2) Zbornica je pravna oseba javnega prava.

(3) Članstvo v zbornici je obvezno za vse psihoterapevte in kandidate, ki na območju Republike Slovenije izvajajo psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu.

(4) Članstvo v zbornici je prostovoljno za psihoterapevte in kandidate:

- ki ne izvajajo psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu;
- ki opravljajo psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu izven Republike Slovenije, pa imajo v Republiki Sloveniji stalno bivališče;
- ki so upokojeni;
- ki so nezaposleni.

22. člen (financiranje in članarina zbornice)

(1) Zbornica pridobiva svoja sredstva:

- s članarino,
- iz proračuna Republike Slovenije za izvajanje javnih pooblastil,
- s prodajo svojih storitev na trgu,
- z donatorstvom, volili, darili in iz drugih virov.

(2) Osnova za določitev članarine, ki jo plačujejo njeni člani, je osnovna plača psihoterapevta oziroma kandidata, opredeljena z zakonom, ki določa sistem plač v javnem sektorju. Višina članarine zbornice je lahko določena tudi v pavšalnem znesku oziroma se posameznega člana zbornice lahko oprosti plačila članarine.

(3) Podrobnejše kriterije in merila za posamezne kategorije članov zbornice (kandidat, psihoterapevt, supervizor, učitelj, zaposlen, nezaposlen, upokojenec) in višino pavšalne članarine sprejme skupščina zbornice v soglasju z ministrom. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Stopnja za odmero članarine znaša 1,2 % osnove iz drugega odstavka tega člena. Skupščina zbornice lahko po predhodnem soglasju ministra stopnjo, glede na program dela, s sklepom poveča ali zmanjša za največ 20 %. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Zbornica vsako leto do 1. marca izda članu odločbo o višini članarine zbornice za tekoče koledarsko leto, v kateri določi letno in mesečno višino članarine zbornice. Zoper odločitev zbornice ima član zbornice pravico do pritožbe na ministrstvo.

(6) Za prisilno izterjavo plačila članarine se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

(7) S članarino zbornice se zagotavljajo materialno-kadrovski pogoji za delovanje zbornice, naloge s področja spremljanja, usposabljanja in izobraževanja svojih članov, naloge zastopanja interesov svojih članov ter druge naloge zbornice.

23. člen (organi zbornice)

(1) Zbornica ima naslednje organe:

- skupščino,
- upravni odbor,
- predsednika,
- strokovni psihoterapevtski odbor.

(2) Skladno s statutom ima lahko zbornica še druge izvršilne in strokovne organe.

24. člen (skupščina zbornice)

(1) Skupščina je najvišji organ odločanja zbornice in ima zlasti naslednje pristojnosti:

1. sprejme statut zbornice in druge splošne akte zbornice, če ta zakon ali statut ne določa drugače,
2. sprejme kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevtske dejavnosti,
3. sprejme program dela in določi višino članarine,
4. imenuje in razrešuje člane upravnega odbora in predsednika zbornice,
5. imenuje strokovni psihoterapevtski odbor,
6. sprejme druge odločitve, če tako določa statut.

(2) Skupščino zbornice izvolijo člani zbornice za štiri leta. Za člana skupščine lahko kandidira vsak član zbornice. Število članov, volitve v skupščino in razrešitev člana skupščine določi zbornica v statutu. V skupščini mora biti zasledovana enakopravna in raznolika zastopanost dovoljenih psihoterapevtskih pristopov.

25. člen (upravni odbor zbornice)

Upravni odbor zbornice je izvršilni organ zbornice, ki skrbi zlasti za izvajanje programa dela, splošnih aktov in sklepov skupščine zbornice.

26. člen (predsednik zbornice)

(1) Predsednik zbornice predstavlja in zastopa zbornico.

(2) Predsednik zbornice je član upravnega odbora in predseduje upravnemu odboru, ga predstavlja, sklicuje in vodi njegove seje.

(3) Predsednik zbornice se izvoli za štiri leta, vendar največ dvakrat zaporedoma.

27. člen (strokovni psihoterapevtski odbor)

Strokovni psihoterapevtski odbor je najvišji strokovni organ zbornice, ki je pristojen za spremljanje, vrednotenje in razvoj psihoterapevtske dejavnosti in odloča oziroma daje mnenje o strokovnih in etičnih vprašanjih s področja psihoterapevtske dejavnosti.

28. člen (naloge)

(1) Zbornica opravlja naslednje naloge:

1. vodi register kandidatov in register psihoterapevtov ter odloča o vpisu in izbrisu iz registra glede na njene pristojnosti iz 16., 17. in 18. člena tega zakona,
2. podeljuje, podaljšuje in odvzema licence psihoterapevtov iz 19. in 20. člena tega zakona,
3. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost,
4. zastopa interese članov pri opravljanju psihoterapevtske dejavnosti,
5. sodeluje pri pripravi predpisov s področja psihoterapije,
6. opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in statutom.

(2) Naloge iz 1. do 3. točke prejšnjega odstavka zbornica opravlja kot javna pooblastila.

(3) Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

29. člen (statut)

(1) Zbornica sprejme statut, h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil.

(2) Statut mora določati najmanj:

1. ime in sedež,
2. namen in naloge,
3. način izvajanja javnih pooblastil,
4. pravice in dolžnosti članov,
5. način oblikovanja skupščine,
6. način sestave organov in komisije,
7. način sestave organov vodenja in nadzora, ki morajo biti imenovani tako, da je v teh organih najmanj 75 odstotkov članov psihoterapevtov,
8. način pridobivanja sredstev iz tega zakona in drugih virov financiranja.

(3) Statut sprejme skupščina zbornice z dvotretjinsko večino glasov vseh njenih članov.

(4) Statut se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani zbornice.

VII. FINANCIRANJE IN ORGANIZACIJA PSIHOTERAPEVTSKE DEJAVNOSTI

30. člen (financiranje psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Zdravstvene storitve v psihoterapevtski dejavnosti se krijejo iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

(2) Javni zdravstveni zavod sam v okviru kliničnih poti oceni potrebo po psihoterapevtskem pristopu, ki ga potrebuje glede na področje zdravstvene dejavnosti, ki jo izvaja, in duševna stanja, ki jih obravnava.

31. člen (organizacija psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Izven javne zdravstvene mreže se psihoterapevtska dejavnost lahko izvaja tudi v okviru drugih javnih služb.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko psihoterapevtska dejavnost v prostorih vzgojno-izobraževalnih in visokošolskih zavodov izvaja le s strani centrov za duševno zdravje odraslih, centrov za duševno zdravje otrok in mladostnikov ter centrov za krepitev zdravja.

VIII. NADZOR

32. člen

(nadzor nad izvajanjem javnega pooblastila)

(1) Nadzor nad zakonitostjo dela zbornice pri izvajanju javnega pooblastila v skladu s tem zakonom opravlja ministrstvo.

(2) Če ministrstvo pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve, z odločbo določi ukrepe in rok za odpravo nepravilnosti.

33. člen

(nadzor nad izvajanjem zakona)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, razen določb, ki se nanašajo na zaposlitev psihoterapevtov oziroma kandidatov in katerih izvajanje nadzoruje Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

34. člen

(globa za prekršek psihoterapevta oziroma kandidata)

Z globo od 300 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek kdor samostojno izvaja psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu brez izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona.

35. člen

(globa za prekršek pravne osebe)

(1) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:

- opravlja psihoterapevtsko dejavnost brez dovoljenja za opravljanje psihoterapevtske dejavnosti,
- ji je bil podeljen naziv učna ambulanta, pa ne omogoči strokovnega usposabljanja v skladu s 13. členom tega zakona,
- zaposli ali ima na drugi zakoniti podlagi zagotovljenega psihoterapevta oziroma kandidata, ki za izvajanje psihoterapevtske obravnave ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

36. člen

(globa za prekršek samostojnega podjetnika posameznika in zasebnega zdravstvenega delavca)

(1) Z globo od 1.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali zasebni zdravstveni delavec.

(2) Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba, samostojni podjetnik posameznik in zasebni zdravstveni delavec.

37. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se lahko v hitrem postopku izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje globe, določene s tem zakonom.

X. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

38. člen

(ustanovitev zbornice)

(1) Zbornica se ustanovi tako, da se na ustanovni skupščini zbornice sprejme statut zbornice in izvolijo njeni organi. Ustanovno skupščino skliče ministrstvo najpozneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do ustanovitve zbornice opravlja naloge, ki jih zbornica opravlja kot javno pooblastilo, ministrstvo.

(3) Ustanovne skupščine se lahko udeleži vsaka oseba, ki je ustrezno strokovno usposobljena v skladu s prvim odstavkom 9., 10. oziroma drugim odstavkom 39. člena tega zakona in v roku, določenem v sklicu iz prvega odstavka tega člena, prijavi svojo udeležbo na ustanovni skupščini. Upravičenost udeležbe osebe presoja ministrstvo.

(4) Statut se sprejme in organi zbornice imenujejo z dvotretjinsko večino glasov vseh prisotnih udeležencev ustanovne skupščine.

(5) Sklic ustanovne skupščine se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

39. člen

(izvajanje psihoterapevtske obravnave v prehodnem obdobju)

(1) Oseba, ki želi po začetku uporabe tega zakona v Republiki Sloveniji izvajati psihoterapevtsko obravnavo v posameznem psihoterapevtskem pristopu v skladu s tem zakonom, mora v šestih mesecih od sprejetja dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz 42. člena tega zakona na ministrstvo podati zahtevo za priznanje poklicne kvalifikacije. Ministrstvo o zahtevi odloči v treh mesecih.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- življenjepis z opisom delovnih izkušenj, s poudarkom na zadnjih sedmih letih,
- dokazila, s katerimi oseba izkaže izpolnjevanje pogojev, določenih v prvem odstavku 9., 10. ali prvim odstavkom 12. člena tega zakona,
- druga dokazila o izobrazbi in izkaze o strokovni usposobljenosti ter poklicnih izkušnjah.

(3) Ministrstvo lahko osebo na podlagi predloženih ustreznih dokazil oprosti opravljanja posameznih vsebin strokovnega izpita ali strokovnega izpita v celoti.

(4) Če ministrstvo o zahtevi ne odloči do začetka uporabe tega zakona, lahko oseba na podlagi potrčila o vloženih prošnji do pravnomočne odločitve pristojnega organa s svojim delom nadaljuje.

(5) Za ustrezna dokazila o izpolnjevanju strokovne usposobljenosti, določene v prvem odstavku 9., 10. in prvem odstavku 12. člena tega zakona se štejejo tudi dokazila drugega strokovnega delavca, ki je do začetka uporabe tega zakona izvajal naloge psihoterapevta, učitelja oziroma supervizorja v skladu s kompetencami, pridobljenimi v okviru svojega poklicnega usposabljanja, ter potrdila drugih ustreznih ustanov, pri katerih je oseba opravila usposabljanje in ne gre za učne ambulante iz 13. člena tega zakona.

(6) Ministrstvo ob presoji priznanja poklicne kvalifikacije upošteva celotni strokovni profil posameznika in za izpolnjevanje pogojev upošteva tudi pridobljene praktične izkušnje s področja psihoterapije, dokazila o strokovno-znanstvenem delovanju na področju psihoterapije, priporočila priznanih strokovnjakov s področja psihoterapije ter druga usposabljanja in izobraževanja na področju psihoterapije.

(7) Za ustrezno pridobljeno izobrazbo iz prvega odstavka 9. člena tega zakona se za osebo iz prvega odstavka tega člena upošteva katerakoli smer izobrazbe akreditiranega študijskega programa v Republiki Slovenije, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven.

40. člen

(delovanje učnih ambulant v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona, ministrstvo s pomočjo izvedenca presoja ustreznost dokazil ustanov, pri katerih je oseba opravila strokovno usposabljanje.

41. člen

(uporaba naziva učitelj oziroma supervizor)

(1) Do ustanovitve zbornice in uveljavitve podzakonskih predpisov iz drugega odstavka 14. in tretjega odstavka 15. člena tega zakona, ministrstvo presoja ustreznost dokazil, s katerimi učitelj oziroma supervizor izkazuje svojo strokovno usposobljenost.

(2) Oseba na ministrstvo poda zahtevo o presoji strokovne usposobljenosti za pridobitev naziva učitelj oziroma supervizor, o čemer odloči ministrstvo.

42. člen

(dovoljeni psihoterapevtski pristopi)

Do določitve dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, dovoljene psihoterapevtske pristope določi Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, v enem mesecu od sprejema podzakonskega predpisa iz petega odstavka 45. člena tega zakona.

43. člen

(vzpostavitev registra psihoterapevtov in registra kandidatov)

Ministrstvo vzpostavi register psihoterapevtov in register kandidatov iz 16. in 17. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

44. člen

(akreditacija študijskih programov)

Študijski programi za izvajanje akademskega izobraževanja iz 10. člena tega zakona se lahko v prvih petih letih od uveljavitve zakona akreditirajo samo v okviru javnih univerz.

45. člen

(podzakonski akti)

(1) Odredba o seznamu poklicev za zdravstveno dejavnost (Uradni list RS, št. 111/22), Pravilnik o pripravi in strokovnih izpitih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev na področju zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 76/22, 58/23 in 97/23) in Pravilnik o vrstah zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 58/22, 89/22, 14/23 in 34/23) se uskladijo s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za visokošolsko izobraževanje, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvajalec zdravstvene dejavnosti za izvajanje strokovnega usposabljanja iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona.

(3) Zbornica v soglasju z ministrom v šestih mesecih od ustanovitve zbornice določi:

- podrobnejšo vsebino ustreznega usposabljanja in vsebino ter način izvajanja zaključnega preverjanja iz petega odstavka 9. člena tega zakona,
- podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva učitelj iz 14. člena tega zakona,
- podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva supervizor iz 15. člena tega zakona,
- način in postopek podelitve, podaljšanja in odvzema licence ter vsebino dodatnega strokovnega izpopolnjevanja in načina preizkusa strokovne usposobljenosti iz sedmega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Zbornica v šestih mesecih od ustanovitve sprejme kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevtske dejavnosti iz prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(5) Minister v treh mesecih od uveljavitve tega zakona določi podrobnejša merila in kriterije, ki temeljijo na sodobnih mednarodnih praksah, metodologijah in strokovnih standardih, za določitev dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz drugega odstavka 4. člena tega zakona.

46. člen

(začetek veljavnosti in uporaba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestnajst mesecev od njegove uveljavitve.